

24

1928

НОВЕ

№ 4

МИСТЕЦТВО

К. БУЧУ

„Березіль“

Бронепоїзд

87752

ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВ
БІБЛІОТЕКА

КРАСВИЙ ВІДДІЛ
ВУФКУ

ХАРКІВ,
вул. К. Лібкнехта, 5
Телефон 20-95 і 15-85

1-й

ім. К. ЛІБКНЕХТА

вул. К. Лібкнехта

Каса з 5 год.

2-й

ім. КОМІНТЕРНА

вул. 1-го Травня

Каса з 4 год.

3-й

ЧЕРВОНИЙ МАЯК

Сергієвський майдан

Каса з 4 год.

4-й

ім. К. МАРКСА

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

5-й

ім. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

В робітничих
районах

6-й

ЖОВТЕНЬ

вул. Жовтневої Ре-
волюції, № 32
(кол. Москалівська)

7-й

ПРОЛЕТАР

(кол. Современний)

ріг Кладовищенської
та Півської вулиць

Каса з 4 год.

ДЕРЖКІНО-ТЕАТРИ ВУФКУ

З вівторка 24 січня

ПРОДОВЖЕНО!!!

ПАРИЖАНКА

Нова комедія за уч. ІГОРЯ ІЛЛІНСЬКОГО

ЧАШКА ЧАЮ

ЧАШКА ЧАЮ

КОРОЛЕВА
ЛІСІВ

КРИЛА
ХОЛОПА

24, 25, 26 січня

МУСУЛЬМАНКА

27, 28, 29 січня

БАТЬКО
Й СИН

РЕЙС МІСТЕРА
ЛЛОЙДА

ХАНУМА

**ХАРКІВСЬКА
ДЕРЖАВНА
ОПЕРА**

РИМАРСЬКА, 21.
Телефон 1—26.

Середа 25 січня
Позабон.
СНІГУРОНЬКА
Опера на 3 дії, з прологом

П'ятниця 27 січня
Позабон.
ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО
Балет на 4 дії

Неділя 29 січня
Ранок 12½ год. дня
ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО
Балет на 4 дії

Четвер 26 січня
II цикл Б.
КАРМЕН
опера на 4 дії

Субота 28 січня
СНІГУРОНЬКА
Всі квитки продано

Вечір о 8 год.
ПРЕМ'ЄРА
ПРИГОДИ ГОФМАНА
Всі квитки продано

ДЕРЖАВНЕ КОНЦЕРТОВЕ БЮРО

СЕЗОН 1927-28 р.
ХАРКІВ

ТЕАТР
ДЕРЖАВ. ОПЕРИ

ПОНЕДІЛОК 30 СІЧНЯ

8-й АБОНЕМЕНТНИЙ КОНЦЕРТ
ЗА УЧАСТЮ
СТЕПАНОВОЇ та МІГАЯ

ПОЧАТОК о 8½ год. веч.

Квитки, що залишилися, продаються в касі театру

АНОНС: 6 лютого 9 абонементний симфонічний концерт під керуванням **ОСКАРА ФРІДА**
у програмі: **БЕТХОВЕН** й **СТРАВИНСЬКИЙ**.

ДЕРЖАВНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібніхста 9
Тел. 1—68.

23—1 школи
№ 4—7 школи
25—Радторгслужб.
28—Хемиків
29—ХЦРК

ЗАКРИТІ ВИСТАВИ

БРОНЕПОЇЗД

29 Гіриків

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН

Четвер 26 січня

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН

Всі квитки продаються

Початок о 8 год. веч.

Квитки продають з 11 до 2 год.—від 5 до 8 год.

Х А Р К І В

**ДЕРЖАВНЕ
КОНЦЕРТОВЕ
БЮРО**

ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ
28 січня о 8^{1/2} год. вечора

**1-й цикл
КАМЕРНОЇ МУЗИКИ
за 200 років**

СЕЗОН 1927-28 р.

**ТЕАТР
ДЕРЖАВНОЇ
ОПЕРИ**

TRIO

**РУДНИЦЬКИЙ, (Рояль)
ДОБРЖИНЕЦЬ, (Скрипка)
ДИНОВ (Віолончель)**

TRIO

**1-й КОНЦЕРТ: Сучасна Музика:—
БАРВИНСЬКИЙ, ГУСЕНС, МАРКС**

Квитки продаються в книгозбірні та в касі Державної Опери

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

**ПОМЕЩЕНИЕ
ГОС. ЕВР. ТЕАТРА**
бывш.

Малый Театр
Харьк. Набережн. 6
Тел. 35-54

Вторник 24, среда 25 января

ЦАРЬ И ПОЭТ

Мелодрама в 8 картинах
Пост. Алексеева худ. Пеленкин

Четверг 26 января

МАРКИТАНТКА СИГАРЕТ

пьеса в 6 част. Постановка—Хорват

Пятница 27 января

ЦАРЬ И ПОЭТ

Мелодрама в 8 картинах
Пост. Алексеева худ. Пеленкин

Суббота 26, воскресенье 27 января

МАРКИТАНТКА СИГАРЕТ

пьеса в 6 част. Постановка—Хорват

Утренник. Воскресенье 20 января последний раз

ЦАРЬ И ПОЭТ

Мелодрама в 8 картинах
Пост. Алексеева худ. Пеленкин

Зав. худ. частью **А. С. Самборская**. Художник **Н. К. Пеленкин**
Директор **И. С. Вайнберг** Администр. **Я. Подольский**

У. С. С. Р.

:: ХАРЬКОВ ::

**Зимний Сезон
1927-28 года**

**НАЧАЛО
СПЕКТАКЛЕЙ
РОВНО**
в 8 час. веч.

Последние
спектакли.
Закрытие
сезона 12
февраля.

РУССКИЙ ТЕАТР Х. О. С. П. С.

Суббота 28/1	Театр клуба	Пролетстуда
Воскрес. 29/1	"	Профинтерн
Вторник 31/1	"	Калинина
Среда 1/II	Районный	Основянский Театр
Четверг 2/II	"	Новоселовский "
Пятница 3/II	"	Павловский "
Суббота 4/II	Театр клуба	Милиции
Воскрес. 5/II	Театр	Металлистов

Б. Лавренев

РАЗЛОМ

Пьеса в 4 действ. из репертуара Московских
и Ленинградских театров.

Главный режиссер **Д. А. КРАМСКОЙ**, Художник **С. Ф. ИЛЮХИН**, Управляющий театром **Е. И. ЧИГРИНСКИЙ**
Администраторы: **П. ПРИХОДЬКО** и **В. ШУМСКИЙ**.

НОВЕ МИСТЕЦТВО

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

Редакція: Харків, вул. Лівинехта, № 9

Телефон № 1-68.

№ 4 (74)

24 СІЧНЯ

1928.

Новий крок в будівництві оперної культури

Криза в опернім мистецтві, що останніми роками набрала перманентних форм в наслідок страти оперою класового ґрунту, не могла не позначитись в той чи інший спосіб і на молодих національних оперних закладах, де широка постановка справи налічує всього якихось два-три роки. Позначилась вона де в-чім і на розвитку української опери. Старий матеріал, що на ній молоді оперні заклади, в тім числі й українська опера, хоч не хоч змушені будувати свою національну музичну культуру вищої форми, виявив себе значно інертнішим, ніж того сподівалися найпоміркованіші теоретики й практики української опери першого й другого року її життя.

Твердження, ніби брак традицій в українській опері полегшить процес реконструкції опери, таке тверде теоретично, воно за два роки практики розбилося об мури хінської стіни, що виросла на першій кілометрі шляху української опери в формі трьох основних проблем: репертуару, режисури й нового акторського складу.

Котра з цих проблем найважливіша й найактуальніша за сьогоdnішньої ситуації встановити ще не дається, проте незаперечний факт, що без розв'язання їх усіх, справа розвитку української опери значно не посунеться наперед. Виявилось, що процес нагромадження енергії для будівництва музичної культури — процес затяжний, що на шляху його ми неминуче мусимо повторити зади.

З цього випливає конечна потреба зосередити максимум енергії на підготовці й на витворенні нових елементів оперного мистецтва, що ми й робили до сьогодні в міру спроможности.

В царині оновлення репертуару й поповнення його новими операми ми досягли найбільшого, і відомості про низку замовлень на нові опери та про

значне, порівнюючи, пожвавлення композиторської роботи взагалі дозволяють припускати, що наступного сезону з репертуаром нам поведеться краще. Тим паче, що успіх „Тараса Бульби“ в Київській опері розв'язав фактично справу заведення в репертуар ціннішої частини старої української оперної літератури.

Нещодавно ухвалою про організацію оперних студій в НКО розв'язано й другу проблему, справу поновлення акторського складу оперних театрів.

Оперні студії буде організовано при державних оперних театрах в формі виробничої практики студентів з III курсу вокального відділу музичних технікумів, після спеціального добору, при чім студенти Дніпропетровського й Полтавського музтехнікумів, визначені для роботи в оперних студіях, будуть після другого курсу переводитись до Харкова. Одночасно з цим буде запроваджено ув'язку в роботі технікумів і самих студій в формі погодження кандидатур викладачів і навчальних програм з керівними органами державних оперних театрів. Крім того, щоб дати змогу дістать оперну підготовку видвиженням з мас робітництва й селянства, до студій і одночасно до технікума ухвалено приймати окремих осіб із запровадженням для них індивідуального навчального плану.

В основному така система організації оперних студій дає запоруку, що за кілька років українські оперні колективи поповняться молодими акторськими силами й справа будівництва української опери ступить ще крок наперед. Здобувши ж гнучкіший сценічно матеріал оперна сцена набуде значно ширших спроможностей і в царині режисерської роботи.

Хоча це звичайно третьою проблемою режисури ще не розв'язує остаточно.

Ця актуальна справа стоїть на черзі.

Перша половина сезону столичної опери

Столична Державна Опера цього сезону вступила в третій рік свого існування. Час звичайно малий для того, щоб справа оперна стабілізувалася, устоялася, виробила б сталий напрямок, традиції. Тому минулі два сезони були такі нерівні стилем і своїм мистецьким рівнем. Коли перший сезон увесь був імпровізація, що часами давала блискучі досягнення, то в другому ми бачили рівняння на доброякісну середину. Цей другий сезон колишній керівник театру Лапицький визначав, як орієнтаційний. Чи був він орієнтаційний чи ні (справа не в тім), але він по-перше дав великий організаційний досвід, а по друге—довів оперний репертуар майже до 30 назв, цеб то обняв майже весь традиційний для більше—менше порядної опери репертуар. Цей етап—треба було обов'язково перейти, без нього не можна було вести далі оперну справу.

Які ж перспективи розвитку стояли перед поточним сезоном?

Що дала опера в першій половині сезону?

На наших очах провадиться цікавий і дуже цінний процес—збирання й зміцнення кадру оперних артистів, щільно зв'язаних з культурою й традиціями саме української опери.

Цей процес цінний органічністю свого розвитку: той молодняк, що три роки тому вступаючи до столичної опери починав перший рік своєї кар'єри, нині виріс, зміцнів і вибивається в перші лави. Нині сміливо можемо констатувати, що в столичній опері згуртувалося молоде, здорове покоління артистів—з неабиякими артистичними даними. Вони поруч із своїми старшими товаришами, поміж якими є багато таких, що можуть прикрасити першу ліпшу європейську столичну оперну сцену, творять міцний, добірний, першорядної мистецької якості склад артистів.

В мистецьким керівничім персоналі крім відомих нам з минулих сезонів осіб маємо нового молодого диригента Рудницького, що вдало дебютував в опері „Кармен“.

Погіршав хор не вокально, а сценічно. Коли в першому й другому сезоні на

сцені ми бачили живу масу артистів, то тепер хор має тенденцію перетворюватися в статистів.

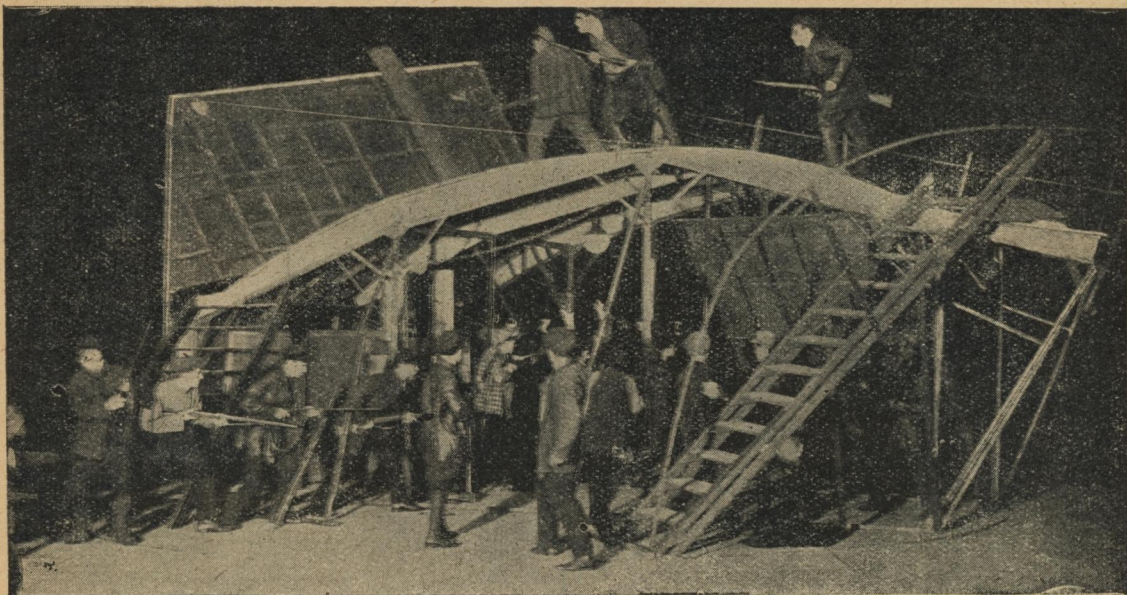
В доброму стані оркестр, що також придбав кількох гарних артистів.

Переходимо до репертуару й самого ставлення спектаклів. На нашу думку українська опера в своїй репертуарній політиці має йти таким шляхом: а) Максимально використати український оперний репертуар, якого ми зовсім не знаємо й необачно зневажаємо. Успіх „Тараса Бульби“ в Києві наочний доказ цьому, тим часом решта опер Лисенка ніколи не були подані принаймні пристойно, а інші залишалися в теці автора зовсім не побачивши сцени. б) Орієнтовка на новий репертуар, ідеологічно витриманий. Час вже потрусити стареньку оперу, витрусити з неї її консерватизм умовності й показати видовисько співзвучне сучасному життю. в) Орієнтовка на створення видатної вартості постанов, які б притягли до столичної опери увагу художніх кол Союзу, створили б у Харкові новий союзного значіння мистецький (оперний) центр. Тут треба б було поєднати в одно з новинами репертуару й високої якості режисерську роботу.

Перша половина сезону дуже й дуже далеко відійшла в бік (а може й куди інде) від цих завдань. Не дано (й не передбачається) анонсованої постанови „Різдвяна ніч“. Не дано (й не передбачається) „Войчека“, яку також було в свій час анонсовано.

Репертуар складався переважно із постанов минулого року: „Аїда“, „Фауст“, „Кармен“, „Пригоди Гофмана“, „Корсар“. З поміж нових показали „Вільгельма Теля“ Росіні, „Вибух“ Яновського й „Червоний Мак“ (балет) Глієра. Ми оминемо „нову“ оперу Росіні, схиливши голову перед хистом і майстерністю цього композита й констатувавши, що він безповоротно постарів для нашого часу, і зупиним увагу лише на двох других постановках. „Вибух“ Яновського—була подія вже тому, що цю оперу було написано для нашої столичної сцени на сюжет з часів громадянської війни. Але, на жаль, ця подія має багато „але“ в яких винен і композитор й постановник. Композитор подав недороблену річ. Ця недоробленість визначилась так у конструкції першої дії (пролог), де музика подана лише

ЗВЕНИГОРА

„Березиль“. „Бронепоезд“, III дія

в формі естрадних номерів на тлі розмов, так і в картині засідання рудкому, де музики зовсім немає та в солодкому, абсолютно непереконаливому кінці опери. Власне кінця також не зроблено, оперу просто обрубано й замість кінця пришито своєрідний апофеоз, під час якого публіка йде одягатися. Цим ми не одкидаємо вдалих і сценічно й музично моментів (в бандитів, в конторі). Дуже понизила мистецьку якість „Вибуха“ рутинна робота режисера.

Світлою плямою на досить сірому тлі першої половини сезону пройшов балет Глієра „Червоний Мак“. Цікавий зміст, подекуди вдалі музичні номери, „яблучко“, прекрасне оформлення худ. А. Петрицького й гарно розроблені деталі постанови (Моїсеєва) надали цьому спектаклеві значіння, як кажуть „гвоздя сезону“. Безумовно це високої мистецької якості вистава, що од неї не одмовилася б перша ліпша столична опера.

Не можна замовчати ще одного мінуса минулої частини сезону. В режисерській роботі не було якоїсь певної лінії, школи шукань. Режисер, як пульс театру, як його керовник, своєї роботи не показав. І це треба констатувати по-перше тому, що досвід розвитку театру в наші часи висуває на чільне, капітанське місце, саме режисера, а по-друге що майбутня революція в опері має прийти від того ж таки режисера.

Нарешті про так звану „громадську“ роботу опери. І тут не все гаразд., Опера—робітникам—гасло це було підмінено іншим—опера—абонементщикам. Не раз траплялося, що в абонементній картці стояло спочатку: „ВЕК“, а нижче в графі посада—директор, бухгалтер. Тим часом в цій галузі ми вже маємо цінний досвід: виїзд опери на райони, або продаж певному колективу цілої вистави. Таких виїздів було здається тільки три. Проте в цій царині роботи з другої половини сезону, після заснування художньо-політичної ради (пізенько вона народилася) маємо сподіватися значно кращих наслідків.

Такі в загальних рисах підсумки минулого півріччя. Для театрів, що вже стабілізувалися—перша половина сезону, дає картину всього сезону. Але для столичної опери, що лише починає стабілізуватися—ще не закон, і можливі в супереч цій традиції несподіванки. Принаймні є багато ознак, що в другій половині саме така несподіванка трапиться, принаймні—в репертуар внесено низку нових постанов: „Турандот“, „Йосип Прекрасний“, „В соняшнім промінні“, „Тарас Бульба“. Театр має притягти до роботи Голейзовського й Лапицького, як постановників. А також розроблено план широкого обняття оперою робітництва.

Держдрамтеатр „Березіль“—„Бронепоезд“. II дія

Трагікомедія — жанр — нашого часу —

(3 поточних нотаток драматурга)

— Ну, що пишете?

— Трагікомедію!

— От вам і раз! А ми чекали од вас чогось серйозного!

— Трагікомедія—це дуже серйозно!

— Ну, де вже там! Ні те, ні се! Трагедія навиворот! Дешевий народний жанр!

А далі починається вереміяда про з'убоження мистецької творчості, про безглуздість театрального новаторства, а часом і романтична туга за тим, що „було колись—не вернеться“.

Такі розмови набридають. А „серйозний“ погляд на трагікомедію—загальний без винятків: трагікомедія—ні се, ні те, легковажний жарт, не гідний пера поважного драматурга. А тому звучить парадоксом, коли кажеш:

— Трагікомедія — найголовніший і найсерйозніший жанр нашого часу і саме їй належить театральна будучина.

— Чому? Чому?!—накидаються на вас зо всіх боків.

І, певна річ, що переконати когось, що це справді так **зараз** досить важко. Навіть неможливо!

Ваш парадокс побивають:

Ерудицію—коли діалог з вами веде професор літератури або солідний журналіст: трагікомедія—річ давно відома і ще Дідро негативно ставився до цієї форми за суміш в ній двох протилежних жанрів (Le genre comique і „Le genre tragique“) і боявся, щоб третій жанр (його власний „Le genre sérieux“) не прийняли, ненароком, за трагікомедію. І т. д., і т. д.

Фактами—коли говорить театрал, що добре розуміється на репертуарі сучасних театрів: трагікомедія—жанр театрів—мініатюр, а в театрах солідних ви її не побачите. Візьміть, наприклад репертуар найкращих театрів українських, московських, часом навіть закордонних.

„Здоровим розумом“—коли розмовляєте з пересічним глядачем партеру: неможлива ж річ в'однораз і плакати і сміятися! Театр мусить давати якесь су-

цільне вражіння: трагедія чи драма—значить держи хустку коло очей, а як комедія—берися за живіт. А то—ні в сих, ні в тих: трагікомедія!

Ну, як ви будете боротися з такою силою, з таким одностайним напором?

Правда на вашому боці теж можуть бути й авторитети, й факти, й навіть «здоровий розум».

Ви можете послатися на романтиків, на Шекспіра, на де-яких сучасних театрознавців: теорією і практикою поєднують вони трагедійні та комедійні моменти в єдиному драматичному процесі.

Юліус Баб, наприклад, „Neue Kritik der Buhne“ (Berlin, 1920) пише про це так: „Трагедія та комедія не становлять жодних одмінних категорій. Писати трагедії та комедії—це не тільки справа однієї людини, це також властивість і одного матеріялу—давати комічний і трагічний ефект“ (§ 70).

Правильно! Цілком правильно!

Інакше кажучи: драматичний процес—єдиний по своїй суті, і в трагіка відбувається в той же самий спосіб, що і в коміка. А тому—немає жодних принципових заперечень для трагікомедії, як окремого, серйозного жанру.

А все ж таке Шекспір писав трагедії або комедії, а Гюго—мелодрами. Чому ж жанром нашого часу мусить бути трагікомедія, а не трагедія з домішкою комедійних моментів, і не мелодрама, де чергування протилежних жанрів давно набуло прав горожанства?

Тому, що, крім поєднання трагедійного з комедійним, трагедія мусить бути трагедією, а мелодрама—мелодрамою. Цеб-то: трагедія і тематикою, і ритмом, і типажем мусить бути річчю монументальною, а мелодрама не може позбутися всього того, що називається „мелодраматизмом“ і що завжди одгонить міщанським смаком.

Трагікомедія ж—навпаки: може бути не менш серйозна ніж трагедія, але їй зовсім не потрібен „високий стиль“; може бути дуже ефектовна, але їй нема для чого заплутувати та розплутувати мелодраматичні вузли.

Це—з боку формального.

А по соціальній суті—що може більш відповідати гострій боротьбі двох антагоністичних світів (буржуазного та пролетарського) ніж рухлива, контрастова трагікомедія? Хіба ж не кожне явище цієї

боротьби трагедійно сприймається на одному боці й комедійно—на другому? Безперечно, що в архітектоніці сучасного життя трагікомедія—основна форма. А тому вона мусить бути й мистецькою формулою для „соціальних замовлень“ сучасного театру.

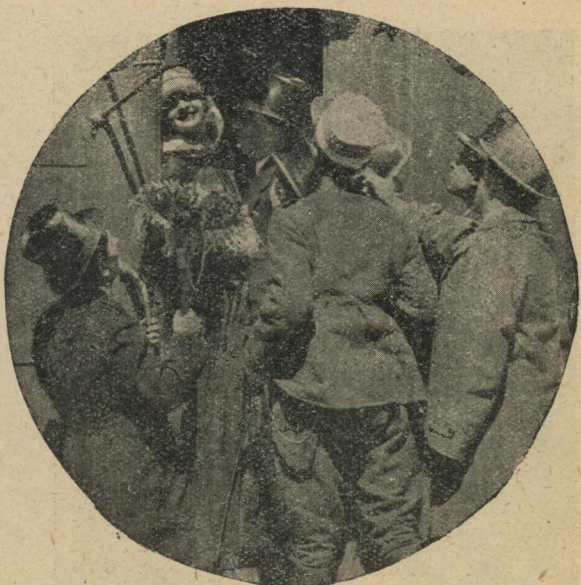
На великий жаль, сучасна російська драматургія ухиляється в бік мелодрами: „Любовь Яровая“, „Конец Криворыльска“ й ин.—типові мелодрами, з домішкою сатири. Зате в українській драматургії цього сезону маємо трагікомедії. Там більш оплесків? Дарма: хто відчув мистецьку суть трагікомедійного жанру, того не спокусять лаври мелодраматургів!

Отже, я певен: правдивий жанр нашого часу—трагікомедія. Конструктивний реалізм, цей „общий знаменатель“ сучасного радянського театру, не може сполучатися з дочкою романтики—мелодрамою; його справжня драматична форма—трагікомедія.

І коли молода українська драматургія доведе цю тезу своєю власною творчістю—це буде її велика заслуга перед мистецькою культурою усього Радянського Союзу.

Я. Мамонтов

Від редакції: редакція вміщає цікаву статтю тов. Мамонтова в порядку постановки питання, вважаючи його за актуальне і запрошує т.т. взяти слово в цій справі.

БУФКУ — „За стіною“
Реж. А. Бучма

Бюро виробничого колектива Муздраміну в Харкові про музику легкого жанру

Так звана „легка“ музика, що переважно обслуговує міську естраду, стала нині цікавити так наші державні органи, що регулюють музичне життя, як і ті музичні організації, що беруть безпосередню участь у музичнім виробництві, виконуючи функції виконавчі, освітні або творчі.

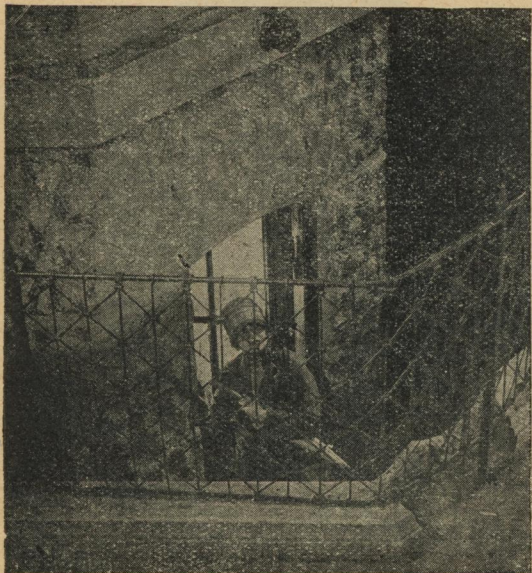
В пресі також почали час од часу писати про загрозливе розповсюдження цієї музики, що становить найспоживніший крам на музичнім ринку, значно впливаючи на смаки міських мас і стережучи їх на кожнім кроці, не тільки в кіно, ресторани, а й у робітничім клубі. Це факт безперечний і до нього треба поставитись як науважніше. Очевидно тому Музичний комітет Головополітосвіти, щоб з'ясувати всебічно справу естрадної музики, вирішив виявити думку музичних кол про неї. Зосібна запросили й виробничий колектив Харківського Муздрамінститута, що одержав для одзиву цілу низку п'єс і мусив сказати чи бажана річ розповсюджувати їх і подібні їм твори. Одержані нами п'єси переважно вокальні, досить „душещипательные“ характером і текстом і належать перу кількох авторів: Прозорова, Прозоровського, Фомина, Бершадського й інш. Назви п'єс також позначені відповідним стилем: „Шумит ночной Марсель“, „Прощай мой табір“, „Маленький Джонні“ то-що.

Колектив заперечив розповсюдження такої музики, облічивши її убогий музичний зміст і той не досить приємний для носа її специфічний дух, що прийнято в нас називати циганщиною. Зневіра підтоптаного джигуна, не здорова почутливість і фальшива, недоброго смаку, журба, що про них розповідається тут безпросвітно рутинною мовою,—це характерні риси цієї музики. І коли згадати, що для переважної більшості вона єдине джерело музичних вражень, то стане зрозумілим яку шкоду справі музичної освіти чинить така музична дешежка. Чи значить однак це, що треба зовсім вигнати з ужитку легку музику й примусити всіх слухати тільки симфонії й опери. Тільки безнадійний ханжа може так думати, так думати, значить ставитись до справи формально і не хотіть уважити ні на вимоги життя, ні на музичну дійсність. Час уже кинути схилати смиренно чоло перед „строгими“ формами за ради їх самих, а брати музику там, де вона є, тим паче, що „строгість“ не завжди гарантує змістовність, талановитість і цікавість музики. Хто не знає, що часом якась пісенька з гороб'ячий ніс, або талановито написаний сучасний танок містять в собі значно більше музики, ніж солідні музичні твори на багато розділів? Беручи це на увагу й добре розуміючи, що прихильників легкої музики значно більше, ніж прийнято лічити, і що їх можна знайти не тільки серед музично-непідготовлених верств, більшість колектива визнала за доцільне видавати найграмотніші й найменше банальні твори естрадної музичної літератури, в обмеженій кількості. При цім де-хто підніс голос за монополію ДВУ на видання такої літератури, бо це полегшило б з одного боку контроль над якістю продукції, а з другого, можливо дало б якийсь прибуток, що його можна було б повернути на зміцнення матеріальної бази для видання поважної музичної літератури, дефіцитної. Це тако ж може б стало за початок вижиття тієї кризи у видавничій справі, що нині стоїть непоборимою перепоною на шляху розвитку нашої музичної культури.

Бюро Колектива

ЗВЕНИГОРА

ВУФКУ—„Проданий апетит“

„Лебедине — озеро“

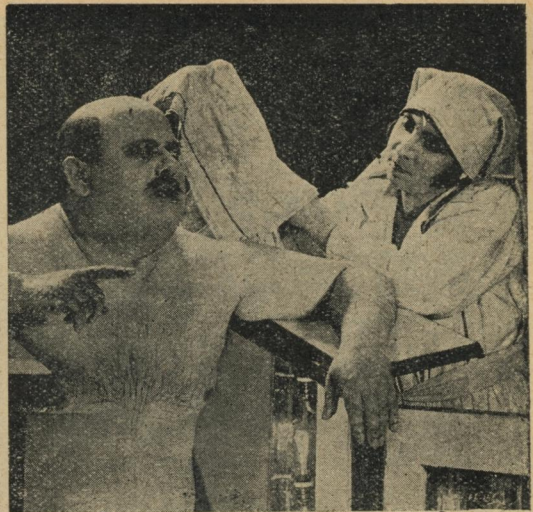
В Столичній Державній Опері

Балетне мистецтво, втративши художнє значіння в Європі, знайшло сприяльний ґрунт в колишній Росії, де артистичний хист видатних балетмайстрів останньої чверти минулого століття, придбало міцну опору в творчості такого видатного композитора, як П. Чайковський, що відразу одсунув на третій план „делателей“ балетної музики (Мінкус, Пуні й ін).

Дальша участь у створенні руського балету композиторів—Глазунова („Раймонда“, „Чотири доби року“), Черепніна („Павільйон Арміди“), Стравинського („Петрушки“, „Жар-птиця“, „Польчинелла“, „Весна священная“), Прокоф'єва („Блазень“) та художників—Бакста, Бенуа, Головіна, так само, як і поява видатних балетмайстрів-реформаторів (Фокін) та низки талановитіших артистів балету,—все це відкрило перед руським балетом нові можливості, дало йому новий напрям (елементи симфонізму в музиці, стройність дії, динаміка масового танку, художнє оформлення й строї) і ставить його на перше місце серед балетів Європи.

В цій еволюції руського балету першою ластівкою й був балет „Лебедине озеро“. В одміну від примітивної танцювальної музики старих балетів в музиці „Лебединого озера“ вперше з'являється яскраво виявлений симфонізм, що відтак дуже розвинувся в хореографічній музиці. Що правда, балет цей відноситься до першого періоду творчості Чайківського (1876 р.) і слабший за дальші („Спящая красавица“—1889 р. та „Щелкунчик“—1892 р.), але це не позбавляє його історичного значіння і не заперечує великої художності цього твору Чайковського (про ідеологію Лебединого озера краще не говорити).

В постановці хореографічної частини балету (балетмайстер Моїсеїв) багато хиб: бідна на вина-

ВУФКУ—„Проданий апетит“

хидність і смак постава танків, ставка на трюкові „варіяції“ (до речі—повторювані в усіх трьох поставах), скверно зшиті і зовсім непророблені масові сцени, відсутність не тільки стройности виконання, а й мін.муму дисциплінованости в групових та масових танках, невдалий подекуди розподіл партій, то-що.

Можна побажати й тоншої розробки партитури диригентом (Вейсенберг).

Часу же диригентові посісти в балетних поставах чільне місце, а не тільки підлажуватись під темпи сцени, що й досі в диктатором балету, незалежно від того чи то „стрижня“ Мінкусів, Пуні й ін., чи художня музика Чайківського й інших майстрів звуків.

Переходячи до головних виконавців, треба сказати, що недоробленість вистави в великій мірі відбилася на їхньому виконанні, знизивши його якість як і завжди на першому місці слід поставити Сальнікову (Одетта й Оділя), хоча судячи по прем'єрі, лірична партія Одетти не зовсім в даних артистки та Литвиненка (Зігфрід). Безпорадний Суворов у партії злого генія й фон-Ротбарта (до того ж, кепський грим). Надто слаба для ролі принцеси Вишнівська.

В класичних танках 1-ої дії і на цей раз добре зарекомендували себе молоді артисти Переяславець, Дуленко, Васіна, Ковалев (надто одноманітний) почасти Сакович, Якобі, Горн, а в характерних 3-ої дії—Стрілова, Гасенко (іспанський танок), Маслова, Плетньов (Угорський танок), Калініна, Чернишов (мазурка).

Паризький театр „Ателье“—п'єса „Комедія щастя“

Nevermore.

Московський театр ГРПС „Луна слева“

Концертна естрада в Харкові

Концерт Л. Ліпковської. Оминаючи співців жанрових та етнографічних, решту концертантів-вокалістів можна поділити на дві різко-розмежовані групи: камерних співців (Духовська, Лодій і ціла низка молодших наслідувачів їхньої школи), що працюють виключно в сфері романсу й пісні, та оперних артистів, що одвідують концертну естраду, як гастролери, а не постійні робітники її,—ця категорія незрівняно численніша (від „заслужених“ до першого ліпшого порядного співака чи співачки)—і лише як рідкий виняток іноді з'являються поодинокі оперні співці, що поєднують в собі властивості оперного й камерного співу. Яскравим зразком цієї категорії був наш земляк, небіжчик Ів. Алчевський.

Характерне для всіх цих груп: по-перше їхній репертуар, а по друге, і головне, рівень музично-культурності, установка роботи й засоби художнього ділення на слухача. Як-що камерний співець у великій мірі пропагандист нової музики і в виконанні ставив акцент на інтерпретації, змісті та прагне дійти найбільшої виразності, завжди застерігаючи стиль, цілість програму й для того підбираючи навіть убрання,—звичайний концертний артист виробляє собі певний програм з випробованих на аудиторії творів (під поглядом „успіху“ в „широкої публіки“) і не йде далі Глієра, Рахманінова, Василенка (дуже рідко), намагаючись наслідувати інтерпретацію видатних камерних співців і акцентуючи форму, фокуси вокалу, то-що.

У Ліпковської властивості тих і других дивно поєднуються. Вона поруч з репертуаром другої категорії, має всі формальні дані, щоб стояти

Остап Вишня

Олена Сенкевич

Ну, не чорти ми, вибачте на цім слові,—полосаті!?

У нас на Радянській Україні, в нашій Державній Опері, в м. Одесі диригує оперою перша в Союзі жінка-диригент **Олена Сенкевич**, а ми про це нічого не знаємо.

Ми можемо битися в істерії з приводу приїзду до СРСР Мері Пікфорд, ми бігаємо „як отой самий за грушами“, дізнаючись, як сьогодні вранці чхнув „душка“ Смірнов, ми зачитуємося книжками про те, які панчохи носить Сонет його Величності Шаляпин, а от коли на нашій театральній небосхилі з'являється явище (та погодьтесь-же ви з цим!) безперечно виключне, коли за складним диригентським пюпітром (здається, так. Я завжди плутаю пюпітр з партитурою) у нас сидить перша жінка-диригент, що почала свою диригентську працю в Одеській парт-

клубі 1924 року, 8 березня (в день жінки-робітниці!!!), і коли та жінка вже визнаний диригент, коли вона вже веде опери, як дитину за ручку,—так ми про це довідуємося випадково...

Взяв би лозину, та по свідомості нашії, по свідомості!

Хто з наших керівників музичним життям бачив і чув Олену Сенкевич?

Ніхто!

Послухайте ж тоді, хто така Олена Сенкевич.

Музичну освіту вона дістала в Ленінградській консерваторії, яку закінчила 1915 року, як піяністка-віртуозка, по класу професора Єсипової. Теоритичну підготовку одержала у проф. Глазунова, Витоля та інших.

Глазунов перший помітив у неї диригентський хист, а диригентську освіту закінчила Олена Сенкевич в Одесі у проф. Столярова.

Що пише преса про Сенкевич, як про диригента?

в першій. Візьмим, хоч і рецензований концерт Ліпковської, що відбувся в понеділок 16-го січня в театрі ім. Шевченка: в програмі його і оперні арії, і „бабусини“ французькі вальси, романси Чайківського, Рахманінова, Брамса і французька та еспанська пісенка; зриви в банальність, випад з художності і в програмі, і в поправках тексту та музики і навіть в убранні. Але виконання—надзвичайно тонке, насичене емоціонально, а інтерпретація оригінальна без будь якого натяку на шаблон.

І пустеньку пісеньку і старовиний в ухах навіяний вальс любовно оброблено й піднесено до рівня художності та оповито щирістю, теплою. До того ж артистка майстерно володіє декламаційною інтонацією, що надає виконанню великої виразності, а співові—природності.

Голос артистки як і раніш красивий і вільний, лиш почуватється де-яка обережність артистки в верхньому регістрі, надзвичайно привмного тембру й гнучкий.

„Безплатний додаток“ до виступу концертантки, виступи віолончеліста й скрипника (С. Бережницький) додали програмі концерта характер мішанини; не виходячи з меж „сталого“ репертуару віолончелістів та скрипників, перший з них виявив непоганий тон і музичність, а другий—цілком порядну техніку.

З боку організаційного концерт не без хиб: обіцяного акомпанія ора Дунова замінено іншим (правда, непогано) концерт почато з запізненням, не було програмок.

Але треба відзначити бажання упорядників чи самої артистки лати бодай щось з українських твор в. („Соловейко“ Кропивницького-Заремби).

І дати в програмі, а не на „біс“ і без вибачання за порушення цілості програму.

Ось що:

„Енергійно й певно веде оркестр Сенкевич. У неї чіткий „взмах“ і хороше знання партитури. Уміє Сенкевич виділяти й окремі місця (Фауст“)

І ось що:

„Серед виконавців на першій місці диригент Олена Сенкевич. Треба відзначити твердість, чіткість і бездоганну ритмічність її акомпаніменту („Ріголето“)

І ось ще що:

„Хори, оркестр ідуть твердо під чітким енергійним взмахом Олени Сенкевич, що виявляє, крім точного знання партитури й справжнього артистичного темперамента, багато бережливості до співака...“ („Ріголето“)

От хто така Олена Сенкевич!

Давайте, товариші, все таки знати, що в нас на Радянській Україні робиться. А то якось незручно.

Наслідки конкурсу проєктів пам'ятника на могилі Шевченка

Шевченківський Комітет при Наркомосі підсумував наслідки Всеукраїнського конкурсу проєктів пам'ятника на могилі Шевченка. Низка причин, а передовсім короткий термін та брак широкої інформації про конкурс у пресі, не дозволили розгорнути конкурс як слід і він вийшов невдалий. Жодного проєкту з поданих не ухвалено.

Проте комітет ухвалив закупити три кращі проєкти. „Могила № 2“ скульптора Кавалеридзе й архітектора Пашенка (Харків), „№ 54“—Б. Кратко (Київський художінститут) і „Україна“—Леонори Блохи (Харків).

Через невдачу першого конкурсу, Шевченківський комітет ухвалив оповістити II конкурс на виготовлення пам'ятника на могилі Шевченка з тим, щоб перевести його в межах СРСР і закордоном. Умови цього конкурсу незабаром будуть опрацьовані й оповіщені.

Концерт Харківської Окркапели під кер. Верховиця. 16/XII в Червонозаводському театрі Окркапела з великим успіхом повторила свій концерт, присвячений творчості М. Лисенка з нагоди його ювілеїв. Рецензію на подібний концерт (в Держдрамі, 2/І) ми вже подавали в попередньому номері н/журналу. І тепер хочемо лиш відзначити факт перенесення роботи капели в робітничий район, факт дуже вірадий. Тим більше, хочемо підкреслити неухажне ставлення адміністрації, що відає театром, до завдань капели, яке вбачаємо в небажанні дати капелі якийсь з кращих днів (дано понеділок).

Ю. Т.

Диригент Одеської Державопери Олена Сенкевич

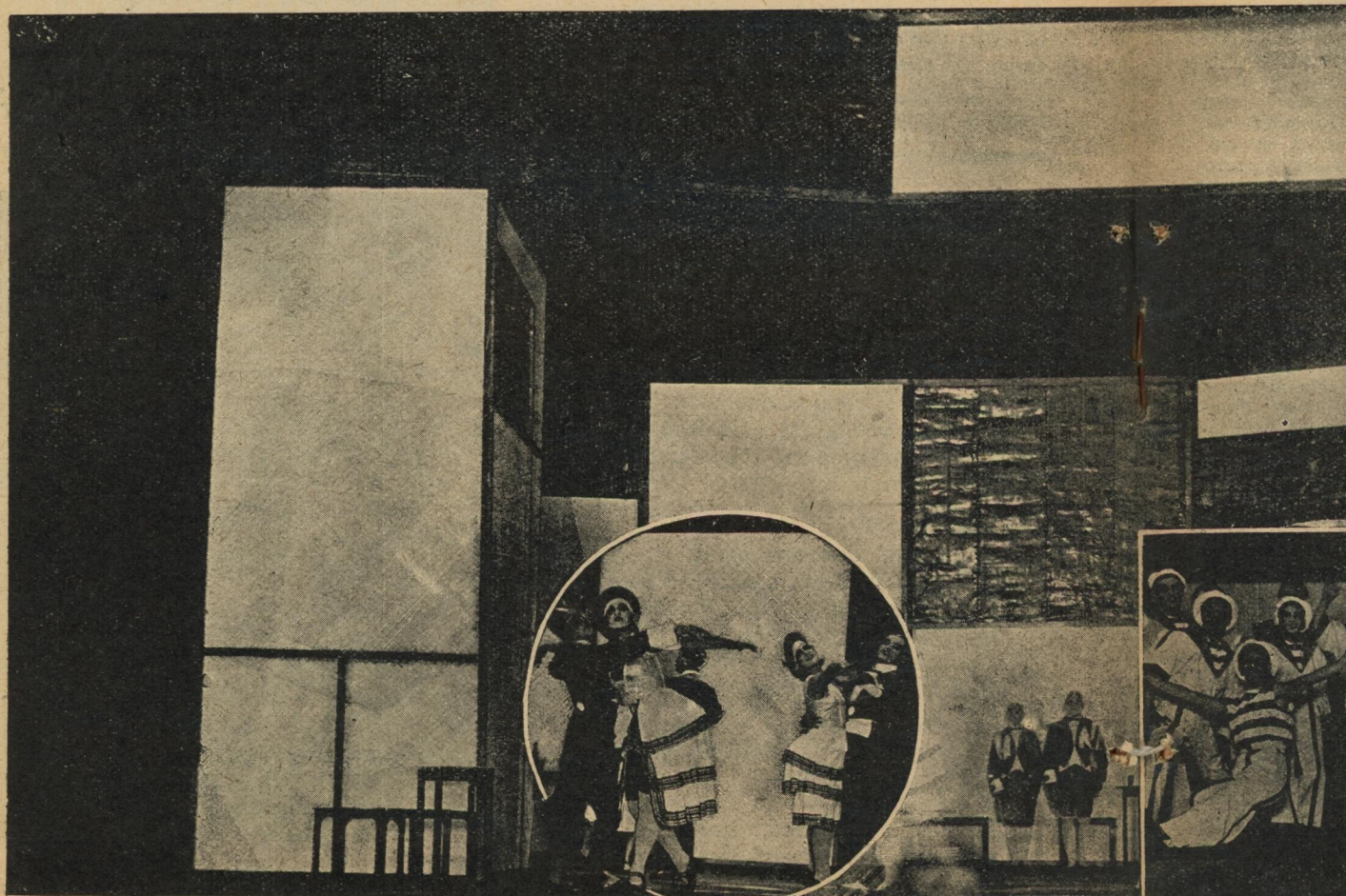
Столична

Державна

Опера

Б а л е т „ Ч е р в о н и й м а

на

пера

н и й м а к "

Музика композитора

Р. Глієра

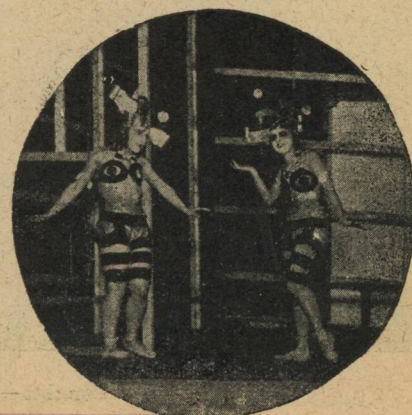
Балетмайстер

Михайло Моїсеїв

Художник

Анатоль Петрицький

Вгорі зліва—група матросів, справа—Син-Тай-Хуа. Внизу зліва—ресторан. В колі—Чарльстон, в прямокутнику внизу—„Яблучко“. Вище балетмайстер Моїсеїв в ролі капітана радянськ. корабля. Внизу справа—танок Явайок.

ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВА

Екран

„Катерина Ізмайлова“

Фільм до нас потрапив либонь через рік, коли не більше, після випуску в прокат. Тому розглядати його в світлі новітньої продукції „Совкіно“ не доводиться. Він належить до періоду тієї історичної та старовинно побутової пропаганди, що започаткувала була кіно-фабрики РСФРР позаторік, і ні кінематографічними своїми сторонами ні якоюсь глибшою ідейністю не може похвалитися. Інший такий фільм можна було б навіть поминути. Але про цей, тому що він затронує наш екран кримінальним драматизмом з надто недорікуватими висновками, треба сказати дві слова.

Сюжет фільму взятий з відомого твору Ліснава — „Леді Макбет Мценського уезда“. Донька кравчихи в досить комічний спосіб зустрічається з купцем Ізмайловим, що пошукує за господинею, і віддається за нього. Марудне життя бездітної купчихи 80 років минулого століття призводить її до вбивства свекра й чоловіка. Далі кайдани, каторга, стража коханця за ради якого вчинено злочин і, на решті, помста на розлучниці й смерть у хвилях Волги.

Додавши трохи свіжої думки до драматичної й міцної фабули Ліснава, можна було б зробити пристойну картину. Натомість режисер Чеслав Сабінський, що називається „до откazu“ натуралізував сюжет. При ідеалізації героїні Катерини Ізмайлової, цілком зрозумілій у творі Ліснава, цей натуралізм висунув на перший план у фільмі кримінальну героїню, усугублену невмотивованістю поступовань героїні чимсь глибшим за нудоту напівтеремного життя молодій жінки з нелюбом. Та фільм либонь і зроблено з наголосом саме на це бо крім бадьорого й добре зробленого початку, (гулянка на масниці) все йдеться до того, щоб якомога більше закривавити героїні руки в перервах поміж коханням та ревностями. Кілька побутових дрібниць з життя руського сонгорода кінця XIX століття, подані в фільмі як тло індивідуальної

драми Мценської Леді Макбет, стоять зовсім осторонь, хоч і вплетені в фабулу картини. При тім героїня єдиний персонаж, якому глядач може симпатизувати, єдина дуже індивідуальність.

Формально фільм середній. Гарний акторський склад, особливо жінки Егорова — Катерина й та, що грає Сонетку, проститутку — каторжанку.

В тім що „Совкіно“ завжди майже обсажує жіночі ролі в фільмах артистками, наше ВУФКУ може йому позаздрити, а коли б поробило відповідні висновки з цього, то й т було б уже чим виправдати користь виміни продукцією.

„Парижанка“

Признатися, так ідучи дивитися вперше фільм Чарлі Чапліна сподвався чогось надзвичайного. Справді ж — нічого надзвичайного. На диво елегантно й по-шляхетному потана на екрані ідейно-порожня кіно-драма з пуританською мораллю.

Видати великого діапазону режисерську культуру, що вміє не переборщити в найспокусивіших місцях, що банальний сюжет дуже просто, але й дуже оригінально та врівноважено підносить до високої міри напруження.

Ми звикли відчувати напруження передовсім у темпі. В наших фільмах кульмінаційна точка фільму позначена переважно гострою зміною темпу подій і потім, або спадом, коли в режисера не вистарчає духу далі гнати, або прогресивним посиленням цього темпу до кінця. У Чапліна (на те він мабуть і Чаплін) нічого цього немає. По-наймні в „Парижанці“, де драматичне напруження виростає з дрібниць, вплетених у фабулу асоціативними символами. Режисер кожного разу, коли рівний темп розвитку дійства починає набридати глядачеві дає йому щось схожого на ребус і примушує чекати, що буде далі. І досягає цього кожного разу просто й кожного разу по-новому.

З самого початку він розлучає героя й героїню лишаючи майбутню Парижанку на залізничій станції в такій психологічній ситуації, що їй нічого більше не залишається, як кинути свого коханого й поїхати до Парижу. Далі коли взаємини поміж депутатом і героїнею (тепер уже Парижанкою) приходять до нудної розв'язки, він знову зводить її з першим коханим — художником і щоб глядач не жвав звичайної розв'язки, примушує його побачити чоловічий ковчез, що впав із шухляди на долівку, коли покоївка витягала сукню. Щоб не вирішувати наперед розв'язки він не показує обличчя художника, коли той набиває револьвер, бувше мучений ревностями. В ресторані, куди художник прийшов в останнє побачити свою кохану, затримує кінець джентельменством депутата. Не що інше як прийом затримання розвитку дійства для під-

Совкіно — „Кружева“

силення драматичного напруження, бачимо в сцені де мати художника, що застрелився на її думку через героїню фільму, йде забити її. Режисер тут примушує їх розминутись притримує розв'язку і вчасі, а потім, підставляючи драматично дужчу ситуацію—зустріч біля трупа сина й коханого, — цілком логічно дає іншу, несподівану для глядача розв'язку — примирення.

Така метода надзвичайна в кіно іменно своєю простотою, тим що всі, кладучи в основу монтажу фільму темп розвитку дійства, як засіб драматичного впливу на глядача, дошукуються найкаркомовніших прийомів, а Чарлі Чаплін — робить це просто орудуючи асоціативними дрібницями. Проте водночас треба сказати й те, що Чаплінова метода впливає й може впливати тільки на активного глядача. Глядач не активний, приміром де-які актори з нашого ВУФКУ, що на моїх очах пішли з „Парижанки“ після четвертої частини на „Катерину Ізмайлову“ його просто не зрозуміє. Але цього не треба боятися нашим режисерам, що можуть і повинні в Чапліна багатьом навчитися, — при іншим матеріалі метода „Парижанки“ впливатиме чудодійно й на вищезгаданих

Совкіно — „Булат Батир“

акторів з ВУФКУ. Повчитися ж на „Парижанці“ є чому і кіно-режисерам, і кіно-акторам, і, і, і, — всім.

Про зміст фільму говорити нема чого. Дивно було б сподіватися від Чарлі Чапліна чогось іншого й глибшого за міщанську драму з солоденьким кінцем.

В. Х — рий

„Маркітантка Сігаррет“

(Руська драма в Харкові)

Ніяких досягнень, як з формального, так і з будь якого іншого боку, в постанові „Маркітантки Сігаррет“ немає. Звичайнісінька собі п'єса з оперетково-нікчемним змістом, з досить безсилим намаганнями в деяких місцях накреслити побут колоніального війська.

Цілком зрозуміло, що вважати „Маркітантку Сігаррет“ за якийсь поважний крок не можна, а доводитись розглядати її, не ставляючи театрові жодних вимог.

Наприкінці свого сезону театр вдався до легковажного репертуару, намагаючись дати лише зовнішнє яскраве видовисько. Чи слід було театрові ухилитися від більш-менш серйозного репертуару до безмістовної п'єси з танками й музичним вінігретом та естрадно-дешевою декламацією?

Мабуть не слід, бо „Маркітантка Сігаррет“ якимось гостро вірається й надає всьому репертуару театру танцюласного колориту.

Але по-за всім цим, коли вже з „Маркітанткою Сігаррет“ доводиться рахуватися, як з фактом, не можна не зазначити, що театр руської драми поставився до неї досить уважно.

Чи просто пощастило цій п'єсі, чи випадково трапилось, але розіграно й поставлено п'єсу майже концертно.

Серед акторів театру знайшлися досить добрі виконавці, що створили сильний та дружній ансамбль.

П'єса навіть не заслуговує того, що зробили для неї режисер, актори й художник Пельонкін.

Особливо останній. Оформлення легке, ефектне й цікаве.

З боку режисерського також пощастило „Маркітантці“. Артист Хорват, що ставив п'єсу, організував виставу з смаком та великою умілістю. Розподіл ролей та їх розробка майже не мають хиб.

Головне ж темп: живий, захоплюючий темп, барвисті масові сцени, яскраве освітлення, бадьорий рух та життєрадісність — все це утворювало добрий, веселий настрій.

З виконавців мало кого можна виділити. Всі вони, кожний на своєму місці.

Номфрод — господар кафе, Дефорж — Венеція, Швелев — Берті, Гетманов — Шаторуа, Борелін — Реджі, Лермін — Лихвар, дали витримані постаті героїв порожньої історії.

Роллю „Маркітантки Сігаррет“ виконувала Самборська. Сігаррет — дівчина, жвава й безтурботна продавщиця сонця. Вона вся веселість і радість, вона ширий товариш, і хоробрий салдат. Такою й зробила її Самборська, надавши багато життя юній бадьорості й захоплення.

В. Івогін

З В Е Н И Г О Р А

ХРОНІКА

Харків

Столична Державна Опера у неділю 29 січня покаже нову прем'єру „Казки Гофмана“.

Наступною прем'єрою піде опера „Тарас Бульба“, — муз. Лисенка, оформлення Ан. Петрицького, диригуватиме Ан. Рудницький.

В найближчий час прийжджає з Москви для постановки балету „Йосип Прекрасний“ відомий балетмайстер Голейзовський.

Театр готує також оперу „Турандот“ Пуччіні — реж. — Лапицький, художник — А. Петрицький, диригуватиме засл. арт. Арнольд Маргулян.

Театр Березіль розроблює план літньої гастрольної подорожі по Україні, намічено виїзд театру до Миколаєва, Одеси та інш. міст.

Державне Концертне бюро запросило славного дирижера Оскара Фріда який диригуватиме в літо ц. р. симфонічним оркестром.

У програмі: „Весна Священна“ Стравинського та „9-та симфонія“ Бетховена. Участь в концерті беруть оркестр, хор та солісти Державної Опери.

Диригент Столичної опери А. Рудницький організував фортепіанне тріо, що має знайомити харківське суспільство з літературою фортепіанного тріо, а разом з цим популяризувати українську камерну музику. В складі тріо: Рудницький (фортепіяно), Добржинець (скрипка) і Динов (віолончель).

Тріо дасть кілька концертів в Держбібліотеці ім. Короленка починаючи з 27 січня, а також по районних клубах. В будинку Рчених відбудеться закритий концерт фортепіанного тріо 27 січня.

Київ

Державна Опера. Поточного сезону в Київській опері справлятимуть ювілей головного диригента В. Бердяєва.

Правління Київського Окромбісу вирішило клопотати перед відповідними організаціями про надання балетмайстру Держ. Опери М. Дисковському звання заслуженого артиста республіки.

Театр розпочав роботу над оперою Росіні — „Севільський Цирюльник“, що піде найближчого часу за участю артиста М. Бочарова.

Держ. Театр ім. Ів. Франка. Наступною прем'єрою в театрі піде п'єса „Буревій“ (Мятеж) в перекладі Ф. Гавського. Ставить засл. арт. респ. Гн. Юра.

Після „Буревію“ в театрі піде п'єса Мамонтова „Республіка на колесах“. Режисер Д. Шклярський.

Дирекцією запрошено до роботи в театрі засл. арт. РСФРР В. Максимов, що вперше виступить у п'єсі Шіллера „Розбійники“.

Розпочато проби нової п'єси М. Куліша „Народній Малахій“.

Ювілей Засл. Артиста О. Мосіна в Києві. 10 січня в Київському Державному оперному театрі відбулось урочисте святкування ювілею Засл. Арт. Респ. О. Мосіна.

Ювілянта вітали представники Робмісу, Наросвіти, МК Державопери, Дирекції інституту Лисенка, Держмузтехнікуму, Руської Драми, театру ім. Франка та інш., що згадали художні заслуги ювілянта, та його близький зв'язок з робітничеселянськими масами. О. Мосін перший вступив до молоді української опери та значно сприяв її зростові.

Театр ім Франка.—„Джума Машид“

Одеса

Державна Опера. 13 січня в Одеській Державній Опері пройшов перший раз в цій сезоні „Князь Ігор“ в оформленні художника Петрицького з диригентом Столерманом. 20 січня поновлено оперу „Тоска“ і на черзі стоїть прем'єра — балет „Корсар“, що його ставитиме балетмайстер Йоркін. Оформлення сцени художника А. Петрицького. В перших днях лютого в театрі піде „Вільгельм Тель“. Ставить режисер Бобров, художник А. Петрицький, диригент Столерман.

Абонементна кампанія в Одеській Державній Опері за першу половину сезону дала 46.000 крб. В другій половині сезону абонементів уже продано на 23.000 крб.

Держдрама. В середніх днях січня в Одеській Держдрамі пройшла прем'єрою п'єси І. Дніпровського — „Яблуневий полон“. Режисер Василько відновлює торішню постанову „Кінець Криворилського“, що піде після „Яблуневого полону“. Наступна прем'єра „Енеїда“ піде наприкінці січня. Ставить „Енеїду“ режисер Василько. Наприкінці січня піде ювілейною, 50 виставою п'єси В. Гюго „Собор паризької богоматери“. В Одесі це перший випадок, що п'єса витримала таку кількість вистав.

Луганське

З 5 січня почалися в театрі Райкома металістів спектаклі пересувного театру „Красный Факел“. Гастролі театр розпочав п'єсою „Константин Терехін“, на далі в репертуарі об'явлені: „Разлом“, „Бронепоезд“, „Сестры Жерар“, „Любовь Яровая“, „Рычи Китай“. Профспільчанські організації закупляють цілі спектаклі.

Кіно хроніка РСФРР

На московській фабриці Совкіно закінчено зйомку картину „Кружева“. Сюжет картини — боротьба з хуліганством на фабриці кружев.

Закінчується монтажем картина „Пробная мобилизация“ з побуту сільських коммольців за сценарієм Бабеля.

На Московській фабриці Совкіно почато роботу картину „Маленькие и большие“ за сценарієм Філімонова й Бассалиго. Режисер Бассалиго, художник Ковригин, оператори Хватов і Солодков.

Нові кіносценарії. Письменник Ляшко й режисер Іванов-Барков на замовлення московської фабрики Совкіно пишуть лібрето за повістю Ляшко „Демьяна печь“. Тема: відродження заводу зруйнованого під громадянську війну й побутові взаємини в робітничім колективі.

Автор сценарія „Бронепоезд Потемкин“ Агаджанова-Шутко написала для московської фабрики Совкіно лібрето за повістю Всеволода Іванова „Бронепоезд № 14 — 69“.

О. Вишнівська — автор сценаріїв „Водоворот“ і „Бабы Рязанские“ надіслала до московської фабрики Совкіно ще два сценарії з побуту села „Товарищ Сашка“ і „Мать и мачеха“ обидва сценарії мають увійти у виробничий план.

Ленінград

На Ленінградській фабриці Совкіно режисер Кроль закінчив картину „Сторона лесная“. Режисер Сабінський картину „Могила Панбурлея“, що малює сваволу поміщиці та її сина з часів 15 і 18 рр. Режисер Шніс розпочинає роботу над короткометражною комедією „Герои снегов и льдов“ за сценарієм Трауберга. Режисер Шмідгоф крім роботи над комедією „Ночная смена“ за сценарієм Ліпатова, ставить одночасно короткометражну комедію „Запасец“ за сценарієм Ардова. Режисер Кроль почав роботу над сценарієм „Родня“, за двоїменною повістю Чумандріни з побуту сучасної комуністичної родини.

Московська театральна хроніка

Нові п'єси. М. Булгаков закінчив нову п'єсу „Бег“ на 5 актів. Сюжет п'єси обнімає 1920 і 1921 роки. В першій частині її подано ліквідацію армії Врангеля в Криму, а в другій — життя емігранції в Царгороді та Парижі. П'єсу автор має дати Московському Художньому театру.

Немірович-Данченко повертається до СРСР. Художній театр одержав од Неміровича-Данченка телеграму, де він повідомляє, що вже виїхав з Америки й незабаром прибуде до Москви.

МХАТ II. Розпочав роботу над постановкою п'єси „Дон-Кіхот“. Текст п'єси написали М. Чехов і В. Громов. В полі Дон-Кіхота — Чехов, Санчо — Азарін. Ставить п'єсу режисер В. Татарінов і В. Громов. Художник Рикалов.

Прем'єра комедії Персіанінової „Кивандинское сокровище“ на сцені МХАТ II відбудеться 26-го січня.

Малий театр одночасно з п'єсою Волькенштейна „Гусары и голуби“ готує „Сон літньої ночі“ Шекспіра. Спектакль іле тільки молодими силами. Ставить Н. Костромський. Прем'єра на початку лютого.

Театр ім. МГСПС розпочав проби нової п'єси В. Кіршона „На рельсах“. Режисер Е. Любимов — Ланський. Художник Волков.

Театр бунш. Корша працює над постановкою п'єси „Три нимфи“ в перекладі Арго й Болеславської. П'єса малює життя англійської богемі. Прем'єра в останніх днях січня.

Перший пересувний театр у МВУ готує „Разлом“ — Лавренева й „Бронепоезд“ Всеволода Іванова.

В першому театрі Сатири в другій половині сезону пройде шість нових постанов. Серед них нова п'єса Апушкіна й Градова на тему трансформації обивателя й нова комедія Антімонова та водевіль Шкваркіна.

Другий театр Сатири готує п'єсу Ардова „Всесвалка“ — режисер П. Поль. До кінця сезону театр покаже ще нову п'єсу Наврозова й водевіль за оповіданням В. Катаєва „Ножи“.

В театрі ім. Сапронова 11 січня пройшла прем'єрою п'єса О'Нейля „Золото“.

В театрі оперети розпочато роботу над новою оперетою Н. Стрельнікова — „Лоло“. Ставить оперету Й. Лапіцький. Танки Наталі Глан, художник Н. Соколов. Наступною прем'єрою піде оперета „Людвиг Надцятий“. Крім того в портфелі театру є оперета В. Шершеневича „Кар'єра і Прем'єра“, оперета В. Зака „Императрица екрана“ і Б. Гусмана — „Гвидо сел на коня“ за оповіданням Катаєва „Растратчики“.

За кордоном

Франція. За рік (с вересня 1926 по вересень 1927 р.) у Франції випущено всього 413 повнометражних фільмів. З них французького виробництва лише 81, цеб-то менше 20%. На першому місці що до кількості у французьких прокаті стоять американські картини — 245, далі французькі, на третім німецькі — 52, потім італійські — 10 і т. д. Гадають, що поточного року французька кінопродукція дійде 100 картин.

Тов. П'єр Гюні, секретар Спільки Голярів засуджений на 10 днів в'язниці за те, що з кількома з товаришами освивав мілітарну картину „Верден“.

ПРОГРАМИ ТЕАТРИ В

Столична Державопера

Лебедине озеро

Балет на 4 дії муз. Чайківського.

Дієві особи:

Принцеса Вишнівська
Принц Зігфрід Литвиненко
Вихователь принца Аркад'єв
Одета королева лебедів Сальнікова
Злий Геній, Дуленко
він-же фон-Ротбарт. Суворов
Оділія його донька Сальнікова
Переяславець
Друзі принца: Плетньов, Чернишов, Барський, Горохов, Гнутий, Рейнке.
Церемоніймайстер Горошко
Слуги, герольди, придворні дами і кавалери, селяни й селянки.

I акт

Па-де-труа: Переяславець, Васіна, Красник, Ландман, Ковальов
Гавот: Дуленко, Горн, Лур'є, Литвиненко, Чернишов, Плетньов.
Горохов Ренке Варіяції: а) Переяславець, б) Ковальов, в) Васіна, г) Горн і Лур'є д) Дуленко
д) Кода—всі учасники.
Селянський вальс: Дуленко, Стрілова, Маслова, Калініна, Імханицька, Гасенко, Тихомірова, Ландман, Якобі, Рожанська, Озолінг, Дунаєвська, Малець, Ужанська, Жерлинська, Лур'є, Красник, Сакович, Годар, Берг, Ворона, Монастирська, Хлібникова, Отаманова, Салдатенкова, Хонамська, Гонтарева, Терещенко, твдіна, Левіна, Толкачова, Лиренко, Плетньов, Чернишов, Ікеський, Горохов, Гнутий, РайтГ, БМаневич, Тарханов, Влади-

міров, Муравін, Стоянов, Горошко, Голишів, Скрипченко.
Танок з келехами—всі учасники.

II акт

Лебеді: Ландман, Рожанська, Миротворцева, Ужанська, Отаманова, Дунаєвська, Малець, Салдатенкова, Озолінг, Жерлинська, Гвоздьева, Лукашова, Красник, Калініна, Лорська, Полякова, Лур'є, Гонтарева, Сакович, Зінченко, Зінгер, Гаціна, Толкачова, Осиченко, Семенов, Гасенко, Тихомірова, Якобі, Годар, Імханицька, Маслова, Стрілова, Ворона, Берг, Гольденштейн, Терещенко, Фердинандова.

Вихід Одети Сальнікова
Великий вальс лебедів: Стрілова, Маслова, Берг, Якобі, Ландман, Гасенко і всі лебеді.

Адажіо; Сальнікова, Литвиненко і всі лебеді

Лебедята: Жерлинська, Малець, Дунаєвська, Рожанська, Ворона, Ужанська.

Танок Одети Сальнікова
Вальс лебедів: Всі лебеді
Кода: Сальнікова, Литвиненко і всі учасники

III акт

Вихід і танок наречених: Сакович, Берг, Якобі, Годар і Литвиненко
Вихід Оділії і фон-Ротбарта . Сальнікова, Суворов
Еспанський танок Стрілова, Гасенко, Маневич Барський.
Неаполітанський Ландман, Озолінг, Дунаєвська, Тарханов, Аркад'єв, Владіміров.

Венгерський Маслова, Плетньов, Тихомірова, Ворона, Малець, Жерлинська.

Мазурка Калініна, Чернишов, Додохова, Штоль, Імханицька, Лур'є Гнутий, Горохов, Рейнке, Муравін.
Па-де-де Сальнікова, Литвиненко.
Вальс наречених: Якобі, Берг, Годар, Сакович

Танок принца Литвиненко
Танок Оділії Сальнікова
Кода: Сальнікова, Литвиненко

IV акт

Лебедина пісня Сальнікова
Апофеоз Сальнікова, Литвиненко і всі учасники

Сцени й танки ставив балетм.

М. Моїсєєв

Соло на скрипці проф. Добржинець та Пергамент
Віолончел Дінов, Арфи Пушкарьова

Диригент Вайсенберг
Художник В. Рифтін
Режисер А. Муравін.

Арт. Пасхалова.

Лібрето

Принц святкує свою повнолітність, оточений цілим вінком молодих гарних дівчат. Принцеса—мати раптом порушує його веселощі, нагадуючи про останній день його юнацького життя: на завтрашньому балі він мусить обрати собі наречену. Принц зажурився і, щоб розважити тугу, він з товаришами йде ловити лебедів, але й тут йому не пощастило. Лихий чарівник обернув на лебедів дівчат, що не хотіли кохати потвору. Тільки вночі знов вертається їм людський образ, але й тоді вони не мають волі, бо за ними невідступно стежить їхній лихий геній—чарівник. Врятувати від чар може тільки кохання юнака, що ніколи ще нікого не кохав. Принц зачарувався царицею лебедів, Одетою, і клядеться їй, що вічно кохатиме її. Лихий геній, підслухавши їхню розмову, вирішує всяко перешкоджати, щоби принц не зблизився з Одетою. Він приводить на бал свою доньку, Оділію, надавши їй образ Одети. Принц нічого не підозрює, з усіх дівчат обирає Оділію, але в останній момент він дізнається що його обдурено, і гадаючи, що Одета навки залишиться під владою лихого генія, покидає замок.

На озері теж горе, Одета, певна, що принц зрадив її, від туги хоче кинути в озеро, але появляється принц і благає не робити цього. Лихий геній радіє. Одета всеж кидається в озеро і принц, не в силі перенести розлуки, знаючи, що своєю смертю він згубить лихого генія, кидається за Одетою. Лихий геній у муках гине.

Арт. Семенов.

Червоний мак

Балет на 3 дії, 24 епізоди муз. Р. Глієра.

1 дія. 1 епізод

В порту. „Чекають на роботу“.
Кулі: Аркад'єв, Смірнова, Зінченко, Сімі. Наглядачі: Горошко, Турецький, Голишів, Лазурін.

2 епізод

Розвантажують радянський пароплав. „Кулі працюють“.

Кулі й наглядачі ті самі, що в першому епізоді.

Нач. порту Суворов.

3 епізод

Китайський ресторан. „Европейці розважаються“.

Господар ресторану — Муравін. Мандарини: М'яз, І орик. Європейки: Маслова, Якобі, Імханицька Годар. Європейці: Плетньов, Чернишов, Гнутий, Барський. Служниці в ресторані: Атаманова, Плотникова, Лукашова, Гвоздьова. Танцюристкі малайки: Дуленко, Переяславець, Озолінг, Гасенко, Стрілова, Долохова, Штоль, Калініна, Лур'є. Носії паланкіна: Павловський, Скрипниченко, Санович, Лир. Тай-Хуа, китайка танцюристка: Сальнікова. Лі Та-чу, наречений Тай-Хуа; англійський шпиг: Литвиненко.

4 епізод

„Танок Тай-Хуа на столі“ — Сальнікова.

5 епізод

Ресторан. „Європа танцює“.
Фокстрот: Маслова, Якобі, Імханицька, Годар, Плетньов, Чернишов, Барський, Гнутий.
Тай-Хуа — Сальнікова. Лі Та-чу — Литвиненко. Прислужниці ті самі що в 3 епізоді.

6 епізод

Пароплав розвантажують далі. „Наглядачі та поліцаї працюють“.
Кулі, наглядачі, поліцаї, начальник порту, Лі Та-чу.

Капітан радянського пароплаву — Моїсеїв.

Радянські матроси: Рейнке Маневич, Тарханов, Горохов, Тихомірова, Берг, Горн, Васіна Ландман, Дунаєвська.

7 епізод

Ресторан „Зустріч Тай-Хуа з капітаном“.

Тай-Хуа, Лі Та-чу — капітан. Нач. порту, господар ресторану.
Танок Тай-Хуа з Лі Та-чу: Сальнікова й Литвиненко.

Фокстрот малайок. Танок Тай-Хуа.

8 епізод

Китайська вулиця „Рікші працюють“.

Рікші, європейці, колодники, кулі, поліція, китайки, китайчата, мандарини, носії паланкінів.

9 епізод

В порту. „Інтернаціональні матроські танки“.

Індуси — Плетньов і Чернишов, Папвас — Ковальов, Япанець — Литвиненко.

„Яблучко“, танок радянських матросів: Горохов, Гнутий, Горошко, Стоянов, Рейнке Маневич, Барський, Тарханов, Владіміров, Берг, Тихомірова, Іасіна, Горн, Ландман, Дунаєвська, Аркад'єв.

II дія 1 епізод

„Китай вночі“
Англичанин — Суворов.
Тай-Хуа, Лі Та-чу, капітан, змовці, рікші, китайки, мандарини, човнарі.

2 епізод

„Шахи“.
Капітан, англичанин, Тай-Хуа, Лі Та-чу.
Шахи: учні студії.

3 епізод

„Курільня опіуму“
Танок мандаринів: Аркад'єв, Владіміров, Гнутий, Горохов. Прислужниці — учні студії. Кошмари — учні студії

4 епізод

„Фальшовані, прокламації“ „Провокація“.
Англичанин, Лі Та-чу, змовці, кулі, поліція, капітан, радянські матроси, Тай-Хуа.

5 епізод

Кімната Тай-Хуа. „Зустріч з батьком“.
Тай-Хуа — Сальнікова. Кулі, батько Тай-Хуа — Тарханов.

6 епізод

„Сни Тай-Хуа“.
В половні тисячолітнього Китаю. Мрії й похід: вик. увесь балет та учні студії.

Адажіо: Дуленко, Васіна, Переяславець, Горохов, Ковальов, Маневич.

Танок з крилами: Плетньов — Чернишов.

Адажіо-Сальнікова, Литвиненко.
Танок — з дітьми: Дуленко, Ковальов та учні студії.

Танок — Литвиненко.
Танок — Сальнікова.
Фінал — усі.]

Чіо-Чіо-Сан

Опера на 4 дії.

Муз. Пучіні.

Дієві особи:

Чіо-Чіо-Сан . . . Альперт-Розанова
Сузукі Златогорова
Леді Пінкертон Козакевич
Пінкертон Базанов
Консул Гришко
Горо Дідківський
Бонзор Семенцов
Комісар Мінаєв
Ямадори Горохов
Диригує Засл. Арт. Респ.

Арнольд Маргуляв

Ріголето

Опера на 4 дії

Джільда Фішер
Маделена Златогорова
Джованна Мартинович
Графиня де Чепрано Черкасова
Паж Козакевич
Герцог Смірнов
Ріголето Гришко
Спарафучиле Сердюк
Граф Монтероне Ходський
Граф де Чепрано Серповський
Марулло Семенцов
Борсо Дідківський
Офіцер Горохов

Ставить гол. режисер Манзій

Диригент Вайсенберг

7 епізод

„Червоний мак“ „До волі до щастя“.
Тай-Хуа — Сальнікова, капітан Моїсеїв.

III дія 1 епізод

„В посольстві“
Чарльстон: Стрілова, Гасенко, Штоль, Калініна, Маслова, Якобі Годар, Берг, Імханицька, Тихомірова, Плетньов, Чернишов, Гнутий, Барський, Горохов, Маневич, Рейнке, Горошко, Владіміров, Муравін.

Танок на таці: Долохова або Штоль, Плетньов, Чернишов, Барський, Гнутий.

2 епізод

Китайський театр. Будова театру. Режисери: Аркад'єв, Тарханов, бутафори і виступи — допоміжний склад і учні студії.

Чорт — Литвиненко.
Китайянки з парасольками: Переяславець, Васіна, Ландман, Годар. Танок Тай-Хуа — Сальнікова.

3 епізод.

„Прибірання театру“.
Режисери, бутафори,
Вальс Бостон (див. Чарльстон).

4 епізод.

„Змова“.
Змовці: **Суворов, Литвиненко**
Тарханов, Аркад'єв.
Китайки з чаєм: **Малець, Ужан-**
ська й учні студії.
Тай-Хуа і капітан.

5 епізод.

„Церемонія китайського чаю“.
Англичани, європейці, китайки
з чаєм.
Танок з отруєним келехом —
Сальнікова, Моїсєєв, Литвиненко.

6 епізод.

„Мрії Тай-Хуа“.
Тай-Хуа — **Сальнікова.**

7 епізод.

Заклик до повстання. Смерть
Тай-Хуа. Апофеоз. **Сальнікова,**
Литвиненко й всі учасники.
Діється за наших днів.
Постановка **М. Моїсєєва.**
Оформлення сцени й строї Худ.
Ан. Петрицького.

Диригент — **П. Ставровський.**
Лібрето **Курилка**
Спектакль ведуть: **Муравін і**
Чемезов.

Соло на скрипці **Добержинець**
Пергамент.

Машиніст. — **І. Калачов, костю-**
мерша — Турчанінова, парикмахер,
гример — Костюнов, бутафор —
Т. Янковський.

Лібрето

Радянський пароплав приходить до китайського порту. Його побуття будить гарячі симпатії до СРСР в трудящих і злобу в європейців та китайської буржуазії, що бояться недоброго для них впливу більшовиків. Проти радянських моряків організовується змова, що її викриває китайська артистка Тай-Хуа — („Червоний мак“), розлюченої невдачею змовці забивають Тай-Хуа, уміраючи, вона заповідає трудящим, що її оточують, боротися за революцію.

Снігуронька

Опера на 4 дії з прологом,
муз. **Римського-Корсакова.**

Снігуронька **Сокіл**
Мороз **Паторжинський**
Лосовик **Маєргут**
Пугало **Мартиненко**
Бибіль **Дідківський**
Бобилиха **Мартинович**
Берендей **Середа**
Бермята **Ходський**
Лель **Ропська**
Весна **Златогорова**
Куава **Карпова**
Мізгір **Будневич**
Бірючі **Гвдинчук**
Підліток **Семенцов**
Маркова **Маркова**
Диригує Засл. Арт. Респ.
Арнольд Маргулян
Танки в постановці балет.
М. Моїсєєва.

Арт. Златогорова.

Кармен

Опера на 4 дії, музика **Ж. Бізе**

Дієві особи:

Кармен **Ропська**
Мікаелла селянська дівч. . . **Фішер**
Фраскіта **Пасхалова**
Мерседес **Черкасова**
Дон-Хосе **Базанов**
Ескаміліо **Гришко**
Іль Дон-Кайро **Маєргут**
Іль Ромендо **Колодуб**
Цуніга лейтенант **Шановал**
Маралес **Горохов**
Офіцери, салдати, хлоп'ята, фабричні робітниці, цигани, контрабандисти то-що.

Танки 2-го акту в викон. **Стрілової й Чернишова** (1 танок) та **Дуленко** (II танок) в постан. балет **Мессерера**. Сучасне оформлення худ. **Кігеля** Диригент **Ан. Рудницький**

Лібрето

Діється в Севільї.
Хосе молодий сержант, що має за наречену дівчину зі свого села Мікаелу, одержує через неї звістку від своєї матері. Зворушений Хосе присягається бути вірним Мікаелі.
Поруч з вартівнею фабрики цигарет. Туди йдучи робітниця, циганка „Кармен“ забачила, і вподобала вродливого Хосе. Вона залицяється до його.

Згодом на фабриці скандал. Кармен посварилась і кинулась з ножом на якусь робітницю. Лейтенант Цуніга посилав Хосе арештувати Кармен, лишившись з Хосе на самоті вона причаровує його. Хосе дає їй утікти.

В корчмі, де збираються контрабандисти гульня. Найрізноманітніша юрба. Між ними цигани контрабандисти і Кармен. Їм треба йти сьогодні через кордон і вони умовляють Кармен. Та не хоче, почувши, що Хосе вийшов уже з в'язниці. Хоче його побачити, бо тут призначила йому побачення.

Коли всі розійшлися приходить Хосе. Кармен умовляє його йти з нею — стати контрабандистом. Він

опирається. Справу вирішує Лейтенант Цуніга, що закоханий в Кармен прийшов до корчми. Він ображає сержанта, а той нестерпівши шпурляє в нього стилем.

Хосе бандит. Він у горах з циганами. Мікаела приходить його шукати, та згір іде матодор Ескаміліо, третій закоханий у Кармен, і єдиний тепер щасливий. Мікаела ковається в печеру. Ескаміліо зустрічається з Хосе. Вони суперники. Бій на ножах. Цигани, що повернулись з гір розбояряться їх.

Знайшли Мікаелу в печері. Вона умовляє Хосе вернутись до матері. Кармен його уже не любить і він іде за Мікаелою, погрожуючи помсти на Кармен.

Перед цирком. Юрба стрічає борців, що йдуть на бій. Коли всі розходяться подружки Кармен попереджують її, щоб стереглась, бо з юрби за нею стежить Хосе і відходять. Кармен хоче по хвилі також іти та її перестріває Хосе. Він благає в Кармен кохання, та вона відповідає тим, що штурляє його перстень. Ошалілий Хосе забиває Кармен.

Фауст

Опера на 5 дій, 9 картин.

Муз. Гуно.

Дієві особи:

Фауст старий Дідківський
 Фауст молодий Середя
 Мефістофель Сердюк
 Валентин Мартиненко
 Маргарита Сокіл
 Зібель Ропська
 Марта Мартинович
 Вагнер Серповський

Балет „Вальпургієва ніч“ з участю прими-балерини Сальнікової Виконують: балет Сальнікова, Дуленко, Переяславець, Васіна, Стрілова, Маслова, Литвиненко, Плетньов, Черкишов, Ковальов, Аркад'єв. Увесь балет, та учні студії.

Диригент І. Вайсенберг. Режисер Юнгвальд-Хількевич. Танки балетм. Моїсєєв. Оформлення худ. Ріфтин.

Лібрето.

Старий учений, доктор Фауст зневірився в житті. Він шукає собі смерті в отруті, але тут саме перед ним з'являється Мефістофель і переконує його продати свою душу, а за це обіцяє повернути йому молодість. Ставши молодим, Фауст, за допомогою Мефістофеля, причаровує молоду дівчину Маргариту й забуває на горщі її брата Валентина, що вступився за сестрини честь. Маргарита, щоб заховати безчестя убиває свою дитину. Її заважують до в'язниці, де вона через муки совісті страчує розум. Маргарита відмовляється втікти з в'язниці коли Фауст намовляв її на це вона побачивши Мефістофеля згадує все минуле й умирає з щирим каяттям

Казки Гофмана

Опера на 4 дії Оффенбаха

Переклад О. Варави

Олімпія Фішер
 Джульєта Литвиненко
 Вольгемут (засл. арт. Респ.) Розанова
 Антонія Златогорова
 Ніклаус Козакевич
 Голос матери Голіницький
 Гофман Голіницький
 Ліндорф
 Дюпертуго
 Копеліус
 Миракль
 Креспель
 Спаланцані
 Шлеміаль
 Натанасель
 Косеніль
 Цигичинаціо
 Герман
 Мотер

Диригент Вайсенберг

Художник О. Хвостов

Держтеатр „Березіль“**Яблуневий полон**

Драма на 3 дії (в 15 картинах)

Ів. Дніпровського

Дієві особи:

Зіновій — командир
 П'ятого Радянського Полку Долінін
 Сатана, його брат Кононенко
 Матрос Антонович
 Таня Бабіївна
 Отаман Петлюрівської Дивізії Сердюк
 Нещадим Нач. Штабу Подорожній, Радчук

Ярославна — Начал. контр-розвідки Чистякова
 Іва Титаренко, Смерека, Пілінська

Адам льокай Іви Ходкевич
 Шахтар Жаданівський
 Гаврилко Гавришко
 Гак Стеценко
 Малеча Козаченко
 Олешко Шутенко

Хлопчик-повстанець Пігулович

Сафо-хінець, вистовий Зіновій Назарчук

Жінка перша повстанка Станіславська

Жінка друга повстанка Криницька

Командарм Бабенко

Ад'ютант Командарма Шутенко

Комдив Гавришко

Вартовий Мілютенко

Пілот Іванів

Санітарка Станіславська

Повстан. перший Білашенко

Повстан. другий Козаченко

Алмазов начальник Гармат. дивізіону Петлюрівської армії Ходкевич

Головань — полковник Бабенко

Хорунжий Діхтяренко

Ад'ютант Іванів

Молот-Ватажок Загону Дробинський

Денісов — Денікінський полковник Мілютенко

Гайдамака перший Хвиля

Гайдамака другий Гавришко

Інспектор — представ. Уряду

У. Н. Р. Савченко

Машиністка Косаківна

Чорношличник Гавришко

Вартовий Шутенко

Редька — інтендант Жаданівський

Ад'ютант перший Хвиля

Ад'ютант другий Жаданівський

Ад'ютант третій Іванів

Селянка Пилипенко

Дід Хвиля

Седі

П'єса на 4 дії Могема та Колтона
 Переклад і композиція додаткових текстів М. Йогансена.

Дієві особи:

Пастор Девідсон Мар'яненко
 Міссіс Девідсон (його дружина) Бабіївна
 Седі Томпсон Ужвій
 Джо Горн (господар гостиниці) Крушельницький

Амеєна (дружина Горна) Пилипенко

Доктор Мак-Фел Антонович

Міссіс Мак-Фел (його дружина) Добровольська, Даценко

Гріс магрос Кононенко

Ходжсон матрос Назарчук

О'Гара боцман Сердюк

Бейс картирмайстер Балабан

Донька Горна Пігулович

Моараго слуга тубілець Хвиля

Слуги тубілець, Косаківна, Білокінь, Діхтяренко, Горна

Інтермедія

Шаман Гавришко

Наречена Лор

Вояки: Масоха, Дробинський, Романенко, Свашенко

Жінки: Пігулович, Федорцева, Горна, Косаківна

Музики Жаданівський, Стеценко, Бабенко

Машкари Станіславська, Подорожній, Ходкевич, Криницька

Тубілець Косаківна, Білокінь, Діхтяренко, Хвиля, Макаренко, Пігулович, Смерека Горна, Косаківна, Федорцева

Постановка реж. Інкіжінова

Відновлює реж. лаборант В. Скляренко

Оформлення худ. В. Меллера

Музика комп. П. Козицького

Танки Вігілева та Купферової

Диригент Крижанівський

Спектакль веде Савицький

Червоноармійці, чорношличники, селяни. Гості на бенкеті.

І-ша дія картини: 1. „Пролог“

2. „Блакитний штаб“ 3. „Яблуневий Полон“ 4. „Політики“ 5. „Сатана поповся“.

II дія. 6. „Матроська іділія“

7. „Набрів“ 8. „Бенкет“.

III дія. 9. „Без ватажків“ 10. „У командарма“ 11. „Злякались пострілу“ 12. „Розстріл“ 13. „Паніка“

14. „Зустріч“ 15. „Фінал“.

Постановка режисера Я. Бортника.

Реж. Лаборанти } В. Гайворонський
 Макаренко

Художнє оформлення В. Шкляїв

Помреж. О. Савицький

Бронепоїзд 14-69

Драма на 3 дії, 9 картин
Всеволода Іванова

переклад **Щербака**
Дієві особи:

Вершина Микита Сергійович **Мар'яненко**
Вершина Сергій Іванович (батько Микити Сергійовича) **Білашенко**
Лукітішна—мати Микити Сергійовича **Смерека**
Настуся—жінка Микити Сергійовича **Пілінська**
Михайло Михайлович приятель Мик. Серг. **Антонович**
Васяка Окорок **Сердюк**
Кривощоков **Масоха**
Федотов **Козачківський**
Кубля **Шутенко**
Синь-Бинь-у **Ходкевич**
Михась (студент) **Масоха**
1-й рибалка **Козачківський**
2-й рибалка **Антонович**
Дід **Гавришко**
Молодий Сеянин **Білокін**
Канадський Салдат **Гавришко**
Петров **Козаченко**
Мужик з мосту **Радчук**
Баба **Іловайська**
Пеклеванив Ілько Герасимович **Долінін**
Маша—жінка Пеклеванова **Титаренко**
Знобов **Свашенко**
Семенів—матрос **Романенко**
Ананій **Шагайда**
Вася **Карпенко**
Тераграфіст **Шутенко**
Єремеєнко **Білокін**
Тьоркін **Гавришко**
Філонів **Ходкевич**
Седих * * *
Перший Хрестонос. **Білашенко**
Другий Хрестонос. * * *
Япанець шпик **Подорожній**
Капітан Незеласов **Шагайда**
Прапорщик Обаб **Карпенко**
Надія Львівна—мати Незеласова **Смерека**
Семен Семенович далекий родич Незеласова **Радчук**
Варя наречена Незеласова **Добровольська**
Сергій її брат **Білашенко**
Нікіфоров машиніст бронепоїзда 14-69 **Свашенко**
Біженка в манто **Федорцева**
Учитель—біженець **Білашенко**
Жінка учителя **Іловайська**
Начальник залізничної станції **Подорожній**
1-й салдат **Романенко**
2-й салдат **Білокін**
Селяни, повстанці робітничих майстерень, салдати.
Постановка режисера **Тягна Бориса**
Режис. лаборант **Гайворонський**
Оформлення сцени за ескізами **Шкляйва**
Виконує художник **Сімашкевич**
Виставу веде пом. **Савицький**

Руський Драмтеатр

Царь и поэт

П'єса Н. Лернера
в 8 ми картинах

Діючі особи

Імператор Николай I

Пушкин **Хорват**
Наталія Пушкіна **Блюменталь-Тамарин**
Азінька **Лашіліна**
Коко **Сабліна**
Митрич, слуга Пушкіна **Алябєва**
Бенкендорф **Метельська**
Ад'ютант **Намфрод**
Кандыба **Лермін**
Офіцер **Вадюра**
Кавлергард **Вельський**
Полковник Давидов **Новиков**
Дантес де Геккерен **Борелін**
Смулянова **Гольдштаб**
1-а барышня **Юренев**
2-а барышня **Зинін**
Карамзіна **Полевой**
Даль, доктор **Муссури**
Данзас **Цайр**
Жуковський **Терська**
Художник **Красова**
Ведет спектакль помрежиссера **Юренев**
Зав. худож. частию **Росцій**
Зав. муз. частию **Кримський**
Зав. монтир. частию **Постановка Алексєєва**
Дейсмор **Пеленкін**

Вредный элемент

Водевіль в 5 картинах

В. Шкваркіна

Діючі особи

Шукин **Гетманов**
Ліда, його дочка **Балашова**
Травлін **Борелін**
Маня **Алябєва**
Наважін **Яковська**
Інна Семеновна **Росцій**
Надрыв-Вечерний **Люминарська**
Столбик **Полевой**
Гравич **Намфрод**
Чубчик **Новиков**
Сергей Семенович **Вадюра**
Анна Михайловна **Кримський**
Матильда Ивановна **Валент**
Тася **Муссури**
Адміністратор **Шевырева**
Крупє **Гольдштаб**
Дама с мехом **Юренев**
Первая Дама **Ленская**
Вторая дама **Цайр**
Тюремний надзиратель **Терська**
Художник Пеленкін **Славин**
Монт. реж. **Владимиров** **Алексєєв**
Зав. худ. частию **Самборська**

Марнитантка Сигаррет

П'єса в 6 карт. Виталина

Діючі особи:

Виконт Сесиль де-Руальє **Алексєєв**
Філіпп, его сын **Вельський**
Берти, его пасынок **Шевелєв**
Венеція **Дефорж**
Сигаррет, маркитантка **Самборська**
Шаторуа, полковник **Гетманов**
Тото Леру, поручик **Росцій**
Пікпон **Вадюра**
Шарлерон **Юренев**
Матьє, содержатель кофейни **Намфрод**
Реджі **Борелін**
Едзри Баррони, ростовщик **Лермін**
Председатель суда **Кримський**
Солдаты колоніальної армії, апаши, посетители кабачка і пр.
Артисты, артистки і допомогат. состав театра.
Режиссер **Хорват**
Ведет спектакль пом. режиссера **Дейсмор**
Монт. режиссер **Владимиров**
Художник **Пеленкін**
Зав. муз. частию проф. **Полферов**
Зав. худож. частию **Самборська**

Кино-роман

Комед. в 4-х д. Г. Кайзера

Діючі особи:

Ерарин Братт **Самборська**
Крик Братт **Шевелєв**
Кнут Братт, дядя **Кримський**
Карин **Гетманов**
Граф Стьєрнене **Борелін**
Эрик **Баррен-крона**
Барон Баррен-крона **Полевой**
Аліса, его дочка **Балашова**
Владетельная графиня Стьєрнене **Красова**
Мисс Грове **Муссури**
Лакей у Стьєрнене **Лермін**
Апелбом (нищя) **Берковская**
Йогансен **Валент**
Постановка **Хорвата**
Художник **Пеленкін**
Зав. муз. частию проф. **Полферов**
Монтир. режиссер **Владимиров**
П'єсу ілюструє трио: **Столь (рояль), Койман (скрипка), Тах (віолончель)**
Ведет спектакль пом. режиссера **Дейсмор** і **Алпатов**

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ перший і єдиний журнал української кінематографії

КІНО

Виходить 3-й рік

місячник

Виходить 3-й рік

Видає Всеукраїнське Фото-Кіно-Управління

Журнал КІНО вміщає багатий матеріал: ілюстративний, художній, статейний та хронікальний з радянської та закордонної кінематографії. На прохання редакції журналу ВЛАСНІМ НИЗКУ КОНКУРСІВ З ПРЕМІЯМИ: ФОТОАПАРАТ, БЕЗПЛАТНИЙ РІЧНИЙ КВИТОК ДО ВСІХ КІНО-ТЕАТРІВ ВУФКУ НА УКРАЇНІ, КОМПЛЕКТИ ПОПЕРЕДНІХ РІЧНИКІВ ЖУРНАЛУ то-що

Річні передплатники журналу одержать БЕЗПЛАТНО багатоілюстрований КІНО-АЛЬБОМ ВУФКУ

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:	На рік	1 крб. 65 коп.
	На 6 місяців	— " 85 "
	Окреме число	— " 15 "
	Комплект журналу КІНО за 1926 р.	3 " — "
	" " " " 1927 р.	3 " 25 "

Передплату можна слати також поштовими марками.

Надсилати передплату на адресу:

В-во журналу КІНО, Київ, бульвар Т. Шевченка, ч. 12, ВУФКУ.

Руський театр ХОРПС Разлом

Песа в 4 дійствиях Бориса Лавренева
Годун Артем, председатель Судового комитета крейсера "Зоря" Крамской
Берсеньев, командир крейсера "Зоря" Привалов
Софья Петровна, его жена Галицкая
Татьяна } его дочери . Озоркова и
Ксения } Ларина

Фон-Штубе, лейтенант Полковник Ярцев
Поручик Полевой

Швач } Боцманы . Валентинов
Еремеев } крейсера . Станкевич
1 } Мичманы Арамов
2 } Орлов
3 } Сенкевич
1 } Нарский
2 } Пронин
3 } Рожанский
4 } Матросы Ижевский
5 } Стрепетов
6 } Афросимов
7 } Итидиберг

Митрич, „Потемкенец“. Субботин
Милицын, — контр-адмирал Бравич
Успенский, член Ц. К. верхов Кропотов
Петр Хваткин, черноморец делегат Глуценко
Панов член центробалта . Бравич
Горничная в доме Берсеньевых Никитина

Матросы: Истманов, Кравец, Светлов, Курушин, Розинский, Равский, Спиридонов.
Постановка главного режисера Д. А. Крамского
Оформление сцены . С. Ф. Илюхин
Музыка И. Горинштейн
Спец. наст. С. В. Нарский

Театр Пролеткульта

По ту сторону щели

(Профессор Друммонд)

Пьеса в 3 дійствиях (9 епізодов)
А. Афиногенова, по Джеку Лондону.

Действующие лица:

Профессор Друммонд } Дьяков
Рабочий Биль Тодс }
Морган, банкир Гаремов
Регина, его дочь Федоренко
Секретарь Моргана Давидов
Ван-Форст, профессор Гандель
Ван-Форст, его жена Богданова
Елена, их дочь Ханченко
Веблен, спортсмен Гальперин
Марго, секретарь Друммонда

Джо слуга Друммонда . Майзель
Харвард, издатель . Качеров
Мак, председатель союза . Свистунов
Мэри секретарь союза . Гаремов
Томм-Ману, негр Ермакова
Ю-Ли, хозяин бара Грудницкий
Патти, негритенок Туманский
Вильямс, шпик Долгополов
Старший мастер Свистунов
Джонс, старый рабочий Алимов

Патрик }
Леслинг }
Новичек }
Боб }
Гарри }
Джипси }
Лиззи }
Анна }
Кетти }
Сыщик }
1-й полисмен }
2-й полисмен }
1-й репортер }
2-й репортер }
Графиня Лежинская Гордиенко
Князь Головин Дудецкий
Матрос Давидов
Ковбой Долгополов
1-ый }
2-ой }
3-ий }
4-ый }
фашисты Чишко
Хатьянов Алимов
Качеров Алимов
Долгополов Алимов
Гальперин Алимов

Гости у Моргана: Васильев^а, Майзель, Ермакова, Алимов, Гальперин
Долгополов, Качеров.

Постановка Лукацкого

Художник Босулаев

Композитор Мейтус

Танцы в постановке Вишелева

Лаборанты: Босулаев, Гаремов

Художественный руководитель Захарий Вин

Управляющий театром Муренко

Сила сильных

Пьеса в 3 дійствиях В. Плетньова, по рассказу Б. Лавренева „О простой вещи“.

Действующие лица:

Леон Кутюрье, Француз комерсант Б. Гаремов
Дмитрий Орлов.

Марго-Кутюрье Бела, подпольный работник . Федоренко
Доктор Саковнин Гандель
Саковнина, жена доктор Богданова

Полковник Розенбах. Начконтрразведки Туманский
Поручик Соболевский.

Командант контрразведки Гальперин, Дудецкий, Свистунов
Капитан Туманович. Военный следователь Дьяков

Семенулин. Член Ревкома. Подпольщик Грудницкий
1-й офицер Гордиенко
2-й „ Свистунов

3-й „ Гордиенко
Юнкер Терещенко Долгополов
Интеллигент Дудецкий

Торговец Белопольский
Селянин Гальперин
Акцизный чиновник Алимов

Девушка с кудряшками . Ханченко
Простая женщина Васильева
Постановка Захария Вин Реж. Лаборант Б. Дьяков. Художник А. Босулаев. Зав. Муз. Частью Б. Фидель. Спектакль ведет С. Чишко.

Театр „Веселий Пролетар“

Колотнеча

Комедія-Сатира на 4 дії Нікуліна та Ардова
Переклад Захаренка

Грають:
Мягкий Зав. Держпримусу—Волошин, Швагрун
Чудаків—Зам. Зав. Держпримусу—Маківський, Колесниченко
Наривайтис—Зав. Відділом постачання Держпримусу—Францман
Поліна Олександрівна його дружина—Романенко, Грай
Ляп Зав. Відділом Складів Держпримусу—Грипак, Селюк
Одарка Павлівна його дружина—Лихо
Клавочка її сестра—Базілевич
Кулішов комендант Держпримусу—Хотишевський, Дрозд
Гапка—Горінь
Квасюк—машиністка Держпримусу—Степанова, Малеча, Травинська
Кругленький бухгалтер Держпримусу—Щербина
Іван Ярмолайович—касір Держпримусу—Риманів, Волошин
Кобельман—репортер газети „Вечірній ранок“—Дрозд, Грипак

Професор Чайкін—мешканець співжитла Держпримусу—Лойко
Кур'єрша Дуня—Беріжна
Мешканці співжитла Держпримусу { Степанова
Мітіна
Горнятко
Риманів
Зайців—робкор газети Держпримусу „Маяк Рахівника“—Горнятко, Малігрант
Фокін—монтьор Держпримусу—Малігрант
Очкаста Член Місцкому Держпримусу—Горінь
Постановка Режисера Х. Шмаїна
Виставу веде пом. реж. Б. Берляня
Режлаборант І. Маківський
Оформлення сцени та строї худ. Саннікова
Музика—Заграничний.
Художник—Грипак.

Бухгалтер Кустпрому—Францман
Грипак
Довгаль кур'єр—Дрозд
Шершепка—Маківський

Службовці Кустпрому { Риманів
Щербина
Горінь
Беріжна

Хазяїн пивної—Щербина
Офіціанти—Горнятко, Брунько
Одвідувачі пивної—Мітіна, Степанова, Селюк, Швагрун, Базілевич, Романенко
Повії—Щелкунова, Травинська
Безпритульні—Беріжна, Малеча
Секретар Нарсуду—Хотишевський
Робітник—Риманів
Музиканти в пивній—Малігрант, Колесниченко, Горінь
Селянин—Селюк
Skating-ring

Конферанс—Грипак, Лойко
Балагури—Романенко, Мітіна, Маківський, Степанова, Горнятко
Постановка режисера Я. Бортника
Оформлення сцени та строї худ. М. Сіماشкевич
Хореографія—Е. Купферова. Музика—Заграничний
Художник—Грипак

Шпана

Ексцентро-комедія на 3 дії
Ярошенка.
Дієві особи:

Стрижак Зам. Зав. кустпрому—Волошин, Швагрун
Олька—машиністка Кустпрому—Лихо, Грай.

Театр Музкомедії

Кавалерот 10 до 4-х

Муз. Ком. в 3-х действ. Штольца

Діючі особи:

Принц Марко Ковареско. Янет
Майор Романули, его ад'ютант Делямар.
Гофрейм Хенкин.
Лона Д'альберти, актриса Наровская
Пасевикер, ювелір . Васильчиков.
Феликс Миртенбах Бравин.
Людвиг Пендель, бухгалтер Таганский
Сузи Гейслер, продавщица цветов Таганская, Болдырева
Болдуин, метр д'отель . Брянский.
Едуард, официант . Шадурский
Рупрехт, слуга. Забайкалов
Филлип, камердинер Толин.

Постановка гл. реж. Ф. С. Таганского.

Дирижує гл. дирижер . Спиридонов

Балетмейстер Квятковский

Декорации художника Супонина.

Прима-Балерина Н. В. Пельцер
Ведет спектакль Л. Г. Малевский

Веселая вдова

Муз. комед. в 3-х действиях

Ф. Легара

Діючі особи:

Барон Зета Васильчиков
Валентина, его жена Белецкая
Граф Данило Бравин
Ганна Главари Наровская
Камилла де Росильон . Левтовский
Каскада Брянский
Сен-Бриош Делямар
Кромов Таубэ
Ольга, его жена Шульженко
Богданович Шадурский
Сильвиона, его жена Меджи
Прасковия Каренина
Негуш, секретар посольства . Янет

Постановка главн. режисера Ф. С. Таганского

Дирижує . С. Д. Солящанский

Балетмейстер . А. С. Квятковский

Прима-балерина . Н. В. Пельцер

Ведет спектакль Малевский

Женихи

Муз. ком. в 3-х действ. муз. Дунаевского

Діючі особи:

Иван Самсонович Хенкин
Аграфена Саввишна Наровская
Филат Игнатьевич гробовщик Янет
Извозчик Васильчиков
Повар Таубэ
Дьякон Мокренский
Роман Казимирович, маркер Бравин
Жундриков Брянский
Монашка Меджи
Мадам Пендрик Каренина
Антип подмастерья Шадурский
Ермолай гробовщика Толин
Бобков Делямар
Фининспектор Нехорошев
Старик Забайкалов
Преддомкома Гедройц

Постановка главного режисера Ф. С. Таганского

Дирижер. С. Д. Солящанский

Художник Супонин

Балетмейстер. Квятковский

Ведет спектакль Малевский

В стране долларов

музком. в 3 д. муз. Лео Фаля
русс. текст Норина.

Джон Кудер, президент угольного треста . . . **Васильчиков**
Алиса, его дочь . . . **Попова**
Деви грей, его племянница . . . **Болдырева**
Дик, его племянник . . . **Десямар**
Фреди Вербург . . . **Бравин**
Ганс Фон-Шлик . . . **Таганский**
Ольга Любинская, укротительница львов . . . **Меджи**
Том Кудер, брат Джона . . . **Хенкин**
Мисс Томпсон, эконома . . . **Каренина**
Джемс, каммендинер . . . **Толин**
Билль, шоффер . . . **Ромашкевич**

Постановка главного режисера **Ф. С. Таганского**

Дирижирует главн. дирижер **Н. А. Спиридонов**

Прима балерина **Н. В. Пельдер**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Спектакль ведет **Л. Г. Маленский**

Коломбина

музком. в 3 д. муз. А. Рябова.

Графиня Коллета . . . **Попова**
Маркиз Филипп . . . **Таубе**
Октав Дюпорей . . . **Райский**
Пикадор . . . **Янет**
Кайтал . . . **Таганский**
Этелька . . . **Болдырева**
Жопонэ . . . **Шадурский**
Жорж . . . **Брянский**
Рауль . . . **Десямар**
Эрнео . . . **Забайкалов**
Матрос . . . **Толин**
Лакей . . . **Ромашкевич**

Постановка гл. режис.

Ф. С. Таганского.

Дириж. **С. Д. Солящанский.**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Прима-балерина **Н. В. Пельдер**

Спектакль ведет

Л. Г. Маленский.

Ярмарка невест

Муз. ком. в 3 действ. . . **Якобы**
Джек Гаррисон . . . **Янет**
Флора, его жена . . . **Каренина**
Люси, его дочь . . . **Попова**
Том Миглес . . . **Бравин**
Бесси, камеристка Люси **Болдырева**
Граф Ротенберг . . . **Таубе**
Фриц, его сын . . . **Таганский**
Шериф, хозяин гостиницы . . . **Шадурский**
Пастор . . . **Толин**
Юноша . . . **Ромашкевич**
Нотариус . . . **Забайкалов**
Капитан . . . **Брянский**

Постановка гл. режиссера

Ф. С. Таганского

Главн. дирижер . . . **Спиридонов**

Прима балерина . . . **Пельдер**

Балетмейстер . . . **Квятковский**

Ведет спектакль . . . **Маленский**

Художник . . . **Супонин**

Маскоточка

Музык. ком. в 3-х дейст. **В. Бромме.**
Гунильда Кастель Стеендорф . . . **Каренина**

Марион, ее дочь **Светланова, Попова**

Нанетта, камеристка Марион . . . **Шульженко**

Фризенбург, министр . . . **Таубе**

Эрик, его сын . . . **Гедройц**

Крат Вестергард . . . **Янет**

Гаральд, его племянник . . . **Райский**

Марион Де-Лорм танцовщица . . . **Белецкая**

Кнут Берген . . . **Кушнир**

Фритвоф Версенсен . . . **Шадурский**

Гояльмф Ненсен . . . моряки

Фермон Гобсен . . . **Нехорошев**

Иенс, Стюарт . . . **Толин**

Слуга . . . **Ромашкевич**

Пост. гл. реж. **Ф. С. Таганского**

Дирижирует главн. дирижер . . . **Н. А. Спиридонов**

Балетмейстер . . . **А. С. Квятковский**

Ведет спектакль . . . **Л. Г. Маленский**

Жрица огня

Муз. комедия в 3-х действ.

Валентинова

Геквар, роджа . . . **Янет, Хенкин**

Бангур, наследный принц **Таганский, Гедройц**

Люсьен, его друг . . . **Лентовский**

Анжель, сестра Люсьена . . . **Наровская**

Гудха, главный брамин **Шадурский**

Нэра, священная жрица **Светланова, Попова**

Малхар, начальник полиции **Васильчиков**

Бабу, сторож при храме **Таубе, Толин**

Постановка гл. режисера

Ф. С. Таганского

Дирижирует **С. Д. Солящанский**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Прима-балерина **Н. В. Пельдер**

Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Принцесса цирка

Муз. комедия в 3 действ.

Кальмана

Федора Корнеджи, американка вдова . . . **Светланова, Попова**

Князь Афанасий Рюрикович . . . **Янет**

Князь Купоров . . . **Кушнир**

Граф Пусин . . . **Десямар**

Мушкин . . . **Шадурский**

Брусовский адъютант . . . **Хенкин**

Директор цирка . . . **Бравин, Райский**

Мистер Икс . . . **Янет**

Пинелли режиссер цирка . . . **Таубе**

Мисс Мабель, наездница . . . **Таганская**

Барон Розенцвейг . . . **Толин**

Карла Шлумбергер . . . **Каренина**

Топи, ее сын . . . **Таганский**

Пеликан, обер-кельнер . . . **Васильчиков**

Максик, пикололо **Забайкалов**

Михаил, дворецкий князя . . . **Толин**

Мери, девушка в баре . . . **Шульженко**

Билетер . . . **Ромашкевич**

Игра с Джокером

Муз. комедия в 3-х действ. **Г. К.**

Хоэлмского муз. Микеля.

Действ. лица.

Сюзанна де-Бодре, кокотка, француз-женка . . . **Попова**

Кази, ее лакей, он же барон Судкий . . . **Таубе**

Ванда Перемойская, подруга Сюзанны . . . **Меджи**

Скребедкий, дантист . . . **Хенкин**

Скребедская, его жена . . . **Каренина**

Бронка их дочь **Болдырева, Таганская**

Янек, провизор . . . **Таганский**

Мистер Джокер богатый американец . . . **Бравин**

Песит, его слуга . . . **Гедройц**

Полковник Труба . . . **Янет**

Граф Балахалобович . . . **Брянский**

Начальник полидейского отряда . . . **Шадурский**

Негр . . . **Десямар**

Журналист . . . **Толин**

Посетитель кафе . . . **Забайкалов**

Поручик Богушко . . . **Кушнир**

Тодди, обер-кельнер . . . **Десямар**

Ассистентки, полицейские, гости.

Действие происходит в Варшаве в наши дни.

Постановка реж. **Ф. С. Таганского**

Дирижирует гл. дириж. **Н. А. Спиридонов**

Декорации по макетам художника . . . **Н. Ф. Соболя**

Балетмейстер. **А. С. Квятковский**

Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Суфлер . . . **В. А. Серебренников**

Машинист сцены . . . **И. И. Брусов**

Световые эффекты . . . **Латман**

Костюмы мастерской . . . **Гордон**

ПЕРЕДПЛАТА НА 1928 РІК

П
Е
Р
Е
Д
П
Л
А
Т
А
Н
А

НОВЕ МИСТЕЦТВО

ІЛЮСТРОВАННИЙ ТИЖНЕВИК ВИДАННЯ
ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ НКО УСРР

МІСТИТЬ статті в справах театру, образотворчого мистецтва,
музики й кіно, рецензії, хроніку мистецького життя

Програми й лібрето всіх харківських та київських театрів,
списки п'єс дозволе-
них вищим репер-
туарним комітетом

1928

Р
І
К

КОНТОРА
Й РЕДАКЦІЯ:
ХАРКІВ,
ВУЛ. К. ЛІБ-
КНЕХТА, 9,
ТЕЛ. 1-68

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ
на 1928 рік

На 12 міс. 8 карб.

На 6 міс. 4 карб. 25 к.

На 3 міс. 2 карб. 25 к.